MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 grudnia 1968 r. **Nr 54**

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ:

375 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Rządu z wykonania narodowego planu gospodarczego w 1967 r., sprawozdania Rządu z wykonania budżetu Państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1967 r. oraz w sprawie udzielenia Rządowi absolutorium za ten okres 733

376 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie wyboru członka Rady Państwa 733

377 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie odwołania Wiceprezesa Rady Ministrów 734

378 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie odwołania Wiceprezesa Rady Ministrów 734

379 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie odwołania Ministra Spraw Zagranicznych 734

380 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie odwołania Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów 734

381 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie powołania Ministra Spraw Zagranicznych 734

382 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie powołania Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów 735

383 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie odwołania Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac 735

384 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie powołania Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac 735

385 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie odwołania Ministra Handlu Zagranicznego 735

386 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie odwołania Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki 735

387 — z dnia 22 grudnia 1968 r. w sprawie powołania Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki 736

388 — z dnia 22 grudnia 1968 r. o narodowym planie gospodarczym na 1969 r. i podstawowych założeniach planu na 1970 r. 736

ZARZĄDZENIA:

389 — Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1968 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą 754

390 — Ministrów Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Rolnictwa z dnia 5 grudnia 1968 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opłat uiszczanych przez dzierżawców za pozyskaną zwierzynę na terenach wydzierżawionych obwodów łowieckich oraz odstępowania ubitej zwierzyny osobom wykonującym polowanie w tych obwodach 755

391 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29 listopada 1968 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu obniżania lub cofania dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego lekarzom i lekarzom dentystom z płacę w lecznictwie otwartym, w stacjach sanitarno-epidemiologicznych i w stacjach krwiodawstwa 755

375

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Rządu z wykonania narodowego planu gospodarczego w 1967 r., sprawozdania Rządu z wykonania budżetu Państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1967 r. oraz w sprawie udzielenia Rządowi absolutorium za ten okres.

1. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zatwierdza sprawozdanie Rządu z wykonania Narodowego Planu Gospodarczego w 1967 r.

2. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zatwierdza sprawozdanie Rządu z wykonania budżetu Państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1967 r.

3. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — zgodnie z wnioskiem Najwyższej Izby Kontroli — udziela Rządowi absolutorium za okres od 1 stycznia 1967 r. do 31 grudnia 1967 r.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

376

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie wyboru członka Rady Państwa.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — dokonuje wyboru Obywatela Witolda Jarosińskiego na stanowisko członka Rady Państwa.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

377

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie odwołania Wiceprezesa Rady Ministrów.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Zenona Nowaka ze stanowiska Wiceprezesa Rady Ministrów.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

378

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie odwołania Wiceprezesa Rady Ministrów.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Franciszka Waniołkę ze stanowiska Wiceprezesa Rady Ministrów.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

379

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie odwołania Ministra Spraw Zagranicznych.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Adama Rapackiego ze stanowiska Ministra Spraw Zagranicznych.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

380

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie odwołania Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Stefana Jędrychowskiego ze stanowiska Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

381

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie powołania Ministra Spraw Zagranicznych.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — powołuje Obywatela Stefana Jędrychowskiego na stanowisko Ministra Spraw Zagranicznych.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

382

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie powołania Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — powołuje Obywatela Józefa Kuleszę na stanowisko Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

383

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie odwołania Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Aleksandra Burskiego ze stanowiska Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

384

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie powołania Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — powołuje Obywatela Michała Krukowskiego na stanowisko Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

385

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie odwołania Ministra Handlu Zagranicznego.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Witolda Trąmpczyńskiego ze stanowiska Ministra Handlu Zagranicznego.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

386

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie odwołania Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Wiceprezesa Rady Ministrów Obywatela Eugeniusza Szyra ze stanowiska Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

387

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

w sprawie powołania Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 29 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — powołuje Obywatela Jana Kaczmarka na stanowisko Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

388

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1968 r.

o narodowym planie gospodarczym na 1969 r. i podstawowych założeniach planu na 1970 r.

I. Podstawowe zadania planu.

1. Zasadniczym zadaniem planu na 1969 r. jest stworzenie warunków do pomyślnej realizacji zadań bieżącego planu 5-letniego na lata 1966—1970 oraz przegrupowanie sił i środków, mające na celu przygotowanie do realizacji zadań dalszej rozbudowy i rekonstrukcji gospodarki narodowej w nadchodzącym 5-leciu 1971—1975.

2. Szczególnie istotnym zadaniem jest prowadzenie odpowiedniej polityki inwestycyjnej. Powinna się ona wyrażać w dostosowywaniu nakładów inwestycyjnych do realnych możliwości gospodarki narodowej oraz w prawidłowym rozdziale środków inwestycyjnych. Środki te powinny być przeznaczane przede wszystkim na te branże i gałęzie, które zapewnią szybki i najefektywniejszy rozwój gospodarki narodowej, ze szczególnym uwzględnieniem branż i gałęzi specjalizujących się w rozwijaniu produkcji eksportowej, oraz przeznaczane na rozwój produkcji artykułów rynkowych w tych dziedzinach, gdzie występują jeszcze niedobory w stosunku do potrzeb ludności. Należy usprawnić procesy inwestycyjne uwzględniając zwłaszcza wymogi koncentracji, skracania cykli inwestowania, terminowego oddawania budowanych obiektów do użytku oraz szybkiego osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych.

3. Należy zapewnić dalszy rozwój obrotów handlu zagranicznego, a zwłaszcza rozszerzenie eksportu ze szczególnym uwzględnieniem wywozu najbardziej opłacalnych towarów pochodzenia przemysłowego. Należy również uzyskać wyraźniejszą poprawę ekonomicznych wyników handlu zagranicznego.

4. Należy zapewnić dalszy wzrost stopy życiowej w drodze odpowiedniego zwiększenia dochodów ludności.

Równolegle do rosnących dochodów należy powiększać produkcję towarów rynkowych ze szczególnym uwzględnieniem tych branż przemysłu lekkiego i maszynowego, których produkty są najbardziej poszukiwane przez nabywców, oraz rozszerzać i usprawniać działalność usługową, jak również dalej poprawiać sytuację mieszkaniową ludności.

5. W rolnictwie należy kontynuować w 1969 r. dotychczasową politykę mającą na celu dalszy rozwój i intensyfikację produkcji, kładąc szczególny nacisk na dalszy rozwój produkcji zbóż i pasz oraz hodowlę bydła, a także na przezwyciężenie stagnacji w hodowli trzody chlewnej, zapewniającej podstawowe ilości mięsa dla potrzeb ludności.

Stworzenie odpowiednich podstaw do wzrostu produkcji rolnej wymaga dalszego zwiększenia nakładów inwestycyjnych oraz dostaw środków produkcji dla potrzeb wsi, w tym zwłaszcza deficytowych asortymentów materiałów budowlanych oraz maszyn i narzędzi rolniczych.

6. Należy dążyć do powszechnego wprowadzenia intensywnych metod gospodarowania, pozwalających na zwiększenie produkcji przede wszystkim w drodze wzrostu wydajności pracy, przy ograniczeniu wzrostu zatrudnienia do niezbędnych rozmiarów.

II. Przemysł.

1. Zakłada się, że wartość produkcji globalnej przemysłu uspołecznionego, liczona w cenach porównywalnych, wzrośnie w 1969 r. do około 1.005,6 mld zł, tj. o 8,2% w porównaniu z 1968 r., w tym produkcja środków wytwarzania (grupa A) wzrośnie o około 9,2%, a produkcja przedmiotów spożycia (grupa B) o około 6,3%.

2. Zakłada się, że w 1970 r. wartość produkcji globalnej przemysłu uspołecznionego w cenach porównywalnych osiągnie poziom 1.088,6 mld zł, co stanowi w porównaniu z 1969 r. wzrost o około 8,3%, w tym produkcja środków wytwarzania (grupa A) wzrośnie o około 8,9%, a produkcja przedmiotów spożycia (grupa B) o około 7,0%.

3. Szacuje się, że w 1969 r. struktura gałęziowa produkcji przemysłowej oraz tempo wzrostu produkcji poszczególnych gałęzi przemysłu będzie kształtować się następująco:

Wyszczególnienie	Wartość produkcji w 1969 r. w mln zł	Struktura gałęziowa produkcji w 1969 r. w % %	Wskaźnik wzrostu wartości produkcji 1969 r. / 1968 r. %
Wartość produkcji globalnej ogółem w cenach porównywalnych	1.005.588	100,0	108,2
Wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej	23.336	2,3	108,7
Przemysł paliw	75.065	7,5	108,4
Hutnictwo żelaza (łącznie z wydobyciem rud)	75.796	7,5	103,1
Hutnictwo metali nieżelaznych (łącznie z wydobyciem rud)	20.841	2,1	110,9

Wyszczególnienie	Wartość produkcji w 1969 r. w mln zł	Struktura gałęziowa produkcji w 1969 r. w %	Wskaźnik wzrostu wartości produkcji 1969 r. / 1968 r. %
Przemysł maszynowy ogółem z tego:	300.795	29,9	112,9
przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych	82.474	8,2	112,6
przemysł elektrotechniczny	56.344	5,6	112,0
przemysł środków transportu	108.948	10,8	114,6
przemysł metalowy	53.029	5,3	110,7
Przemysł chemiczny	97.952	9,7	111,8
Przemysł gumowy	12.669	1,2	110,5
Przemysł materiałów budowlanych	30.224	3,0	106,1
Przemysł szklarski	6.126	0,6	107,4
Przemysł porcelanowo-fajansowy	2.111	0,2	105,7
Przemysł drzewny	33.554	3,3	104,9
Przemysł papierniczy	12.798	1,3	104,2
Przemysł poligraficzny	5.794	0,6	104,0
Przemysł włókienniczy (łącznie z dziewiarskim)	75.970	7,6	106,3
Przemysł odzieżowy (z wyjątkiem produkcji odzieży skórzanej, futrzanej i dzianej)	29.849	3,0	106,6
Przemysł skórzano-obuwniczy	19.277	1,9	105,7
Przemysł spożywczy	164.921	16,4	102,7
Przemysł solny	520	0,1	106,1
Inne gałęzie przemysłu	17.990	1,8	112,9

4. *Przemysł wytwarzający energię elektryczną i cieplną.*

Dla zaspokojenia potrzeb gospodarki narodowej i ludności produkcja energii elektrycznej w 1969 r. powinna osiągnąć poziom 60,1 mld kWh, co oznacza wzrost o 8,3% w porównaniu z 1968 r. Produkcję energii elektrycznej w 1970 r. zakłada się w wysokości 65 mld kWh, co w porównaniu z 1969 r. oznacza wzrost o 8,2%.

W celu zapewnienia wykonania programu produkcyjnego należy przekazać w 1969 r. do eksploatacji 1.204,6 MW nowych mocy, w tym 970 MW w elektrowniach zawodowych, z tego w elektrowniach: Pątnów — 400 MW, Siersza II — 250 MW, Łagisza II — 250 MW, Żydowo — 50 MW i w elektrociepłowni Żerań — 20 MW. Dla zapewnienia dalszego rozwoju energetyki w następnych latach należy w 1969 r. między innymi kontynuować prace przygotowawcze do budowy elektrowni Rybnik i Kozienice oraz poczynić prace przygotowawcze do rozpoczęcia budowy elektrowni Porąbka-Żar.

5. *Przemysł paliw.*

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłu paliw w latach 1969—1970 powinna osiągnąć co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wsk. w % 1969 r. / 1968 r.	Wsk. w % 1970 r. / 1969 r.
Węgiel kamienny	mln ton	132,5	137,0	103,1	103,4
Węgiel brunatny	mln ton	28,5	31,8	107,6	111,6
Ropa naftowa	tys. ton	550,0	600,0	110,0	109,1
Gaz ziemny	mln m³	3.700,0	4.470,0	154,2	120,8
Przerób ropy naftowej	tys. ton	6.880,0	7.500,0	119,9	109,0
Koks	tys. ton	16.095,0	16.030,0	102,5	99,6

W celu zapewnienia wzrostu wydobycia węgla kamiennego należy w latach 1969 i 1970 między innymi:

— kontynuować budowę kopalń: „Mortimer-Porąbka", „1 Maja", „Jastrzębie", „Moszczenica", „Szczygłowice", „Staszic", „Zofiówka" i „Borynia",

— kontynuować rozbudowę kopalń: im. Lenina, „Ziemowit", „Julian" i „Halemba",

— kontynuować w 1969 r. budowę 22 poziomów wydobywczych,

— przekazać do eksploatacji 3 nowe poziomy wydobywcze w 3 kopalniach.

W zakresie górnictwa węgla brunatnego należy kontynuować budowę kopalni odkrywkowej „Jóźwin", z której pierwsze wydobycie w wysokości 0,6 mln ton zostanie uzyskane w 1971 r. W kopalni „Adamów" należy maksymalnie intensyfikować zbieranie nadkładu.

Równocześnie należy dążyć do zwiększenia zużycia węgla brunatnego przez maksymalne wykorzystanie zdolności produkcyjnych w elektrowniach „Turów", „Konin" i „Pątnów".

Dla osiągnięcia planowanego wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego należy w 1969 r. wykonać 65 tys. mb. wierceń eksploatacyjnych oraz 120 tys. mb. w 1970 r. Celem zapewnienia planowanego w 1969 r. przyrostu zasobów ropy w wysokości 2.000 tys. ton i gazu ziemnego w wysokości 12.500 mln m³ należy wykonać 425 tys. mb. wierceń geologiczno-poszukiwawczych, a w 1970 r. dla uzyskania przyrostu zasobów ropy 5.200 tys. ton i gazu 13.000 mln m³ — 465 tys. mb.

W 1969 r. należy kontynuować budowę gazociągu do Włocławka, tak aby ją zakończyć w 1970 r. Ponadto w 1969 r. należy ukończyć budowę gazociągu Opole—Wrocław, Szopienice—Ząbkowice, Tarnów—Grzybów, oddać do eksploatacji rozkładnie gazu ziemnego w Warszawie i w Szopienicach oraz rozpocząć budowę gazociągu na trasie Garki—Krobia, stanowiącego pierwszą część układu rozprowadzającego gaz ziemny z Niżu Polskiego.

W zakresie rafinacji ropy naftowej należy w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku zapewnić uruchomienie w 1969 r. kolejnych instalacji pierwszego bloku olejowego oraz prowadzić inwestycje w sposób zapewniający uruchomienie trzeciej destylacji rurowo-wieżowej w 1971 r.

6. *Hutnictwo żelaza.*

Produkcja ważniejszych wyrobów hutnictwa żelaza powinna osiągnąć w latach 1969 i 1970 co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %% 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki %% 1970 r. / 1969 r.
Stal surowa	tys. ton	11.200	11.500	102,4	102,7
Wyroby walcowane	tys. ton	7.600	7.900	103,8	103,9
w tym: ze stali jakościowej	tys. ton	1.100	1.200	112,8	109,1
Rury stalowe ogółem	tys. ton	670,8	750,0	106,1	111,8

W 1969 r. powinny być oddane do użytku następujące obiekty: I etap walcowni taśmy walcowanej na gorąco oraz II etap walcowni slabing w Hucie im. Lenina, II etap walcowni średnio drobnej w Hucie „Warszawa" oraz II etap ciągarni rur w Hucie „Jedność:

Jednocześnie należy także zakończyć w 1969 r. rozbudowę walcowni blachy gorącej w Hucie im. Lenina.

7. *Hutnictwo metali nieżelaznych.*

Produkcja ważniejszych wyrobów hutnictwa metali nieżelaznych powinna osiągnąć w latach 1969 i 1970 co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %% 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki %% 1970 r. / 1969 r.
Aluminium	tys. ton	98,2	98,6	105,9	100,4
Cynk	tys. ton	228,0	233,0	110,4	102,2
Miedź elektrolityczna	tys. ton	54,5	68,9	125,3	126,4
Ołów	tys. ton	57,4	59,0	115,3	102,8

W latach 1969 i 1970 należy kontynuować budowę kopalni miedzi „Lubin" i „Polkowice", budowę kopalni rud cynkowo-ołowiowych „Olkusz" i nowego rejonu eksploatacyjnego przy kopalni „Orzeł Biały", budowę Huty Miedzi „Głogów" oraz walcowni blach aluminiowych w Koninie.

Do końca 1969 r. powinna być zakończona budowa Legnickich Zakładów Mechanicznych Przemysłu Metali Nieżelaznych.

8. *Przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych, elektrotechniczny, środków transportu i metalowy.*

Zakłada się, że produkcja ważniejszych maszyn, urządzeń oraz środków transportu osiągnie w latach 1969 i 1970 następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %% 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki %% 1970 r. / 1969 r.
Kotły parowe wodnorurkowe	tp/h	4.468	6.960	86,4	155,8
Turbiny parowe energetyczne	MW	1.309	1.298	117,0	99,2
Obrabiarki do metali skrawające	mln zł c.p.	3.685,2	4.126,0	111,9	112,0
Maszyny do obróbki plastycznej metali	mln zł c.p.	519,3	548,0	123,8	105,5
Maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego, gumowego i wyrobów z gumy oraz przemysłu rafineryjnego	tys. ton	75,0	87,1	108,5	116,1
Maszyny górnicze, maszyny i urządzenia do mechanicznej przeróbki rud i węgla, wozy kopalniane	mln zł c.p.	4.297,6	4.435,3	103,4	103,2
Maszyny i urządzenia do wyrobu płyt pilśniowych	tys. ton	3,7	5,0	80,4	135,1
Maszyny i urządzenia do wyrobu papieru i tektury	tys. ton	6,2	6,7	103,3	108,1
Maszyny włókiennicze łącznie z maszynami i urządzeniami do włókien syntetycznych i sztucznych	mln zł c.p.	1.758,0	2.087,0	116,5	118,7
Maszyny i narzędzia rolnicze oraz dla gospodarki leśnej	mln zł c.p.	5.135,0	5.750,0	111,7	112,0
Łożyska toczne	mln szt.	47,-	56,0	110,3	117,6
Maszyny elektryczne wirujące łącznie z mikrosilnikami	MW	6.549,7	7.528,7	115,2	114,9
Odbiorniki radiowe i radiole	tys. szt.	875,0	960,0	110,8	109,7
Odbiorniki telewizyjne	tys. szt.	570,0	580,0	103,4	101,8
Kable telefoniczne	tys. km żył	875,0	1.063,0	100,2	121,5
Przyrządy pomiarowe do mierzenia wielkości elektrycznych ogółem	mln zł c.p.	1.654,1	1.876,0	115,0	113,4
Lokomotywy spalinowe na tor szeroki i normalny	sztuka	347	396	125,3	114,1
w tym: lokomotywy o mocy 750–800 KM	sztuka	115	160	132,2	139,1
Lokomotywy elektryczne na tor szeroki i normalny	sztuka	88	75	85,4	85,2
Jednostki elektryczne wieloczłonowe	komplet	34	47	70,8	138,2
Wagony osobowe i usługowe na tor szeroki i normalny	sztuka	595	576	90,2	96,8
Wagony towarowe na tor szeroki i normalny	sztuka	14.387	15.872	111,5	110,3
Samochody ciężarowe	sztuka	40.160	46.040–48.540	114,0	114,6–120,9

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki % 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki % 1970 r. / 1969 r.
Samochody osobowe	sztuka	49.800	70.000	123,3	140,6
Autobusy	sztuka	4.900	5.300	108,9	108,2
Ciągniki dużomocowe	sztuka	44.330	49.650	126,7	112,0
Tabor transportu i rybołówstwa morskiego powyżej 100 DWT	tys. DWT	485,3	631,6	100,9	130,1
Przyrządy pomiarowe do mierzenia wielkości nieelektrycznych – ogółem	mln zł c.p.	2.364,0	2.708,0	120,4	114,6
Elementy automatyki przemysłowej różnych systemów – ogółem	mln zł c.p.	2.396,5	2.677,5	121,3	111,7

W latach 1969 i 1970 należy między innymi:

— przedsięwziąć niezbędne środki organizacyjno-techniczne zapewniające pełne wykonanie zadań eksportowych w zakresie wyrobów przemysłu maszynowego;

— rozwijać produkcję wyrobów charakteryzujących się opłacalnością eksportu i popytem na rynkach zagranicznych;

— realizować program rozwoju bazy wytwórczej branż specjalizujących się w produkcji eksportowej, a w szczególności obrabiarek do metali, maszyn budowlanych i drogowych, silników spalinowych, maszyn elektrycznych, taboru kolejowego i taboru pływającego;

— dołożyć starań w celu zapewnienia maksymalnych wielkości dostaw na rynek wewnętrzny ze szczególnym zwróceniem uwagi na podwyższenie jakości i rozszerzenie asortymentu produkcji artykułów trwałego użytku i do gospodarstwa domowego, w tym również drobnych artykułów wchodzących w skład grupy „1001 drobiazgów". Jednocześnie należy dążyć do uzyskania przeznaczenia na rynek ponadplanowej produkcji artykułów deficytowych, jak zwłaszcza: radioodbiorniki turystyczne, wyroby instalacyjno-sanitarne, grzejnicze i drobne narzędzia dla rolnictwa i rzemiosła;

— wykonać w 1969 r. 3 kotły wodnorurkowe o wydajności 650 tp/h każdy;

— wykonać w 1969 r. 3 turbiny parowe o mocy 200 MW każda, 4 turbiny po 125 MW;

— wykonać w 1969 r. serię próbną według licencji zgrzeblarki pokrywkowej do bawełny, rozciągarki wałkowej, klejarki do osnów oraz uruchomić produkcję przemysłową tych maszyn w 1970 r.;

— zapewnić terminowe dostawy maszyn i urządzeń dla zakładów przemysłu chemicznego, w tym szczególnie dla podstawowych inwestycji;

— wykonać w 1969 r. co najmniej 159 sztuk zespołów zgrzeblarkowych typu CR oraz 38 sztuk zgrzeblarek typu CS;

— dostarczyć dla przemysłu lekkiego w 1969 r. 36 zespołów zgrzeblarkowych typu CR oraz 26 sztuk zgrzeblarek typu CS;

— zapewnić zdolności produkcyjne dla pełnego wykonania zadań w zakresie produkcji siewników nawozowych konnych i ciągnikowych;

— uruchomić produkcję maszyn i urządzeń współpracujących z ciągnikiem Zetor-U klasy 1,4 Mp, a w szczególności: ładowaczy, pługów zawieszanych, bron talerzowych, glebogryzarek;

— realizować założony program rozwoju zdolności produkcyjnych w przemyśle maszyn i aparatów elektrycznych, w szczególności w zakresie produkcji aparatury elektrycznej niskiego i wysokiego napięcia;

— uruchamiać produkcję półprzewodników i podzespołów w oparciu o nowe technologie własne i w oparciu o zagraniczną pomoc techniczną, w tym również licencje. Powyższe decyduje o nowoczesności wyrobów finalnych sprzętu profesjonalnego i powszechnego użytku;

— wykonać w 1969 r. 5 kompletów oraz w 1970 r. 29 kompletów jednostek elektrycznych dwuczłonowych dla Warszawskich Kolei Dojazdowych;

— wykonać w 1969 r. prototyp wagonu bagażowego typu 202C;

— przygotować w 1969 r. prototyp wagonu dla węgla opałowego typu 202V oraz wykonać w 1970 r. 300 wagonów tego typu;

— wykonać w 1969 r. 15.000 sztuk i w 1970 r. 35.000 sztuk samochodów osobowych „Polski Fiat" 125P;

— uruchomić w 1969 r. produkcję części i zespołów do samochodu osobowego „Polski Fiat" 125P dla potrzeb własnych i dostaw kooperacyjnych dla Jugosławii zgodnie z opracowanymi i zatwierdzonymi harmonogramami wynikającymi z zawartej umowy między przemysłem polskim i jugosłowiańskim;

— zapewnić dostawy części do samochodu osobowego „Fiat 124" (WAZ) dla ZSRR zgodnie z zawartymi umowami;

— wykonać w 1969 r. serię próbną samochodu ciężarowego „Star 200";

— uruchomić produkcję w 1969 r. ciągników Zetor-U klasy 1,4 Mp i wyprodukować 500 sztuk, a w 1970 r. 1.000 sztuk;

— przygotować i opanować w 1969 r. produkcję okrętowych chłodni freonowych, a w szczególności adoptować do celów okrętowych sprężarki na freon F.12 oraz uruchomić okrętowe sprężarki na freon F.22;

— zmodernizować produkcję drobnicowców uniwersalnych o nośności 11.950 DWT;

— rozpocząć budowę w 1969 r. nowych typów statków morskich przewidzianych do przekazania armatorom w 1970 r., a w szczególności: masowców o nośności 55.000 DWT, drobnicowców o nośności 12.500 DWT o wyższych walorach eksploatacyjnych, statków chłodniczowców o nośności 5.000 DWT, statków szkolnych o nośności 6.000 DWT;

— zwrócić szczególną uwagę na terminowe uruchomienie produkcji licencyjnej w zakładach podległych Zjednoczeniu Przemysłu Automatyki i Aparatury Pomiarowej „Mera" takich asortymentów, jak: zawory regulacyjne, regulatory, przetworniki itp;

— uruchomić w 1969 r. seryjną produkcję czterodziałaniowych elektronicznych maszyn kalkulacyjnych TMK-204;

— zapewnić dostawy elementów automatyki dla przemysłu urządzeń energetycznych w latach 1969 i 1970, a w szczególności zapewnić dostawę układów automatyki dla 4 bloków 200 MW w elektrowni Łaziska i dla 3 bloków 200 MW w elektrowni Turoszów II.

9. *Przemysł chemiczny i gumowy.*

Produkcja ważniejszych wyrobów wytwarzanych w przemyśle chemicznym i gumowym powinna w latach 1969 i 1970 osiągnąć co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki % / % 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki % / % 1970 r. / 1969 r.
Siarka (bez keków) w przeliczeniu na 100%	tys. ton	1.900	2.600	139,7	136,8
Kwas siarkowy w przeliczeniu na 100%	tys. ton	1.640	2.080	124,9	126,8
Soda kalcynowana	tys. ton	729	767	111,0	105,2
Nawozy azotowe w przeliczeniu na N_2	tys. ton	994	1.178	135,1	118,5
Nawozy fosforowe w przeliczeniu na P_2O_5	tys. ton	580	720	120,3	124,1
Środki ochrony roślin	mln zł c.p.	1.100	1.320	113,2	120,0
Tworzywa sztuczne	tys. ton	242,1	288,5	120,2	119,2
w tym: polichlorek winylu	tys. ton	75,0	100,0	140,2	133,3
Włókna chemiczne	tys. ton	130,4	138,6	105,7	106,3
w tym: włókna syntetyczne	tys. ton	47,4	56,1	113,9	118,4
Kauczuk syntetyczny	tys. ton	48,0	72,0	118,5	150,0
Opony trakcyjne	tys. sztuk	4.408	4.783	118,2	108,5

W celu osiągnięcia planowanej na lata 1969 i 1970 wielkości produkcji siarki niezbędnej do wykonania zamierzonego eksportu należy zapewnić intensywne prowadzenie rozbudowy otworowych kopalni siarki w Grzybowie i Jeziórku. Ponadto należy zapewnić terminową realizację inwestycji w zakresie rozbudowy zdolności składowo-przeładunkowych związanych z eksportem siarki.

W celu uzyskania dalszego wzrostu produkcji nawozów azotowych w latach 1969 i 1970 należy zapewnić wyprodukowanie co najmniej 1.350 tys. ton amoniaku syntetycznego w 1969 r. oraz 1.640 tys. ton w 1970 r. przez:

- **uruchomienie w pierwszym półroczu 1969 r. w Zakładach Azotowych Puławy I piątego ciągu syntezy amoniaku o zdolności produkcyjnej 300 ton na dobę z przerobem na mocznik;**
- **uzyskanie w 1969 r. w Zakładach Azotowych Tarnów II w procesie półspalania gazu ziemnego na pierwszym ciągu co najmniej 80% wydajności projektowej oraz zakończenie prac nad przebudową drugiego ciągu półspalania gazu ziemnego na początku 1970 roku.**

Ponadto należy w przemyśle azotowym kontynuować budowę Zakładów Azotowych we Włocławku w stopniu zapewniającym rozpoczęcie w końcu 1970 r. rozruchu technologicznego pierwszego ciągu amoniaku o zdolności produkcyjnej 750 ton na dobę z przerobem na saletrę amonową.

Dla osiągnięcia założonego rozwoju produkcji nawozów fosforowych należy w 1969 r. uruchomić:

- **w Gdańskich Zakładach Nawozów Fosforowych — oddział superfosfatu potrójnego o zdolności produkcyjnej 138 tys. ton w przeliczeniu na P_2O_5 rocznie;**
- **w Zakładach Chemicznych „Police" — oddział kwasu siarkowego o zdolności produkcyjnej 400 tys. ton rocznie oraz pierwszy ciąg nawozów dwuskładnikowych typu „amofos" o zdolności produkcyjnej 110 tys. ton w przeliczeniu na P_2O_5 rocznie.**

W zakresie rozwoju przemysłu petrochemicznego należy w 1969 r. w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku uruchomić produkcję glikolu etylenowego i tlenku etylenu oraz zapewnić uruchomienie produkcji butadienu w 1970 r.

W przemyśle tworzyw sztucznych należy zapewnić wyprodukowanie co najmniej 75,0 tys. ton polichlorku winylu w 1969 r. oraz 100 tys. ton w 1970 r. — przez uruchomienie w pierwszym półroczu 1969 r. w Zakładach Azotowych w Tarnowie drugiej instalacji polichlorku winylu suspensyjnego o zdolności produkcyjnej 40 tys. ton rocznie. W Zakładach Chemicznych „Blachownia" należy osiągnąć produkcję polietylenu wysokociśnieniowego w ilości 14,0 tys. ton w 1969 r. oraz 16,0 tys. ton w 1970 r. Ponadto należy w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku prowadzić intensywne prace inwestycyjne przy budowie wytwórni polietylenu wysokociśnieniowego o zdolności produkcyjnej 32 tys. ton rocznie w celu uruchomienia jej w 1971 r.

W celu zaspokojenia potrzeb przemysłu włókienniczego należy osiągnąć produkcję 2,5 tys. ton jedwabiu poliestrowego w 1969 r. i 4,5 tys. ton w 1970 r. oraz produkcję jedwabiu poliamidowego w ilości 6,5 tys. ton w 1969 r. i 7,0 tys. ton w 1970 r.

W Tomaszowskich Zakładach Włókien Sztucznych należy prowadzić intensywne prace inwestycyjne przy budowie wytwórni wiskozowego włókna modyfikowanego „wiskona" w celu uzyskania pełnej zdolności produkcyjnej tego obiektu, tj. 9,0 tys. ton rocznie w 1971 r.

Należy kontynuować rozbudowę i modernizację wytwórni kauczuków syntetycznych w Zakładach Chemicznych „Oświęcim" w celu uzyskania w końcu 1969 r. zdolności produkcyjnych 72 tys. ton kauczuku butadienowo-styrenowego oraz wyprodukowania w 1969 r. 1.000 ton kauczuku polibutadienowego emulsyjnego.

Przemysł gumowy powinien zapewnić wyprodukowanie co najmniej 4,4 mln sztuk opon trakcyjnych w 1969 r. oraz około 4,8 mln sztuk w 1970 r., przede wszystkim przez pełniejsze wykorzystanie zdolności produkcyjnych w Olsztyńskich Zakładach Opon Samochodowych.

Należy zapewnić uruchomienie Zakładów Obuwia Gumowego w Łodzi — Teofilów w I półroczu 1970 r. w celu zwiększenia produkcji obuwia gumowego z 30,5 mln par w 1969 r. co najmniej do 32,8 mln par w 1970 r.

10. *Przemysł materiałów budowlanych*

Produkcja ważniejszych wyrobów w przemyśle materiałów budowlanych powinna osiągnąć w latach 1969 i 1970 co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki % / % 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki % / % 1970 r. / 1969 r.
Cement	tys. ton	11.960	12.750	103,0	106,6
Materiały ścienne ogółem w przeliczeniu na cegłę	mln sztuk	7.800	8.480	110,6	108,7
Materiały dachowe	mln m^2 krycia	70,0	74,1	108,7	105,8

W latach 1969 i 1970 należy przekazać do eksploatacji następujące ważniejsze nowe obiekty:

— w 1970 r. nową cementownię Chełm II (woj. lubelskie) o zdolności produkcyjnej 1.200 tys. ton rocznie i uzyskać w 1970 r. z tej cementowni około 700 tys. ton cementu;

— w 1970 r. oddział produkcji wapna w Zakładach Przemysłu Wapienniczego Kowala (woj. kieleckie) o zdolności produkcyjnej 230 tys. ton wapna;

— w 1969 r. dachówczarnię Plecewice (woj. warszawskie) o zdolności produkcyjnej 73 mln jednostek ceramicznych i w 1970 r. cegielnię Winiary (woj. poznańskie) o zdolności produkcyjnej 36 mln sztuk cegły;

— w 1969 r. — wytwórnie betonów komórkowych w Miliczu (woj. wrocławskie), w Podnieśnie (woj. warszawskie), w Rurce (powiat goleniowski woj. szczecińskie) i w Głogowie Małopolskim (woj. rzeszowskie) o łącznej zdolności produkcyjnej około 580 tys. m³ oraz w 1970 r. — wytwórnie betonów komórkowych w Puławach (woj. lubelskie), w Żelisławicach (woj. kieleckie), w Gorzkowicach (woj. łódzkie) i w Pile (woj. poznańskie) o łącznej zdolności produkcyjnej około 600 tys. m³ oraz dwa zakłady elementów żelbetowych w Nowogrodzie Bobrzańskim (woj. zielonogórskie) i w Lisowie (woj. katowickie) o łącznej zdolności produkcyjnej około 170 tys. m³.

Przemysł materiałów budowlanych powinien zapewnić wykorzystanie wszelkich rezerw wzrostu produkcji materiałów ściennych i cementu.

11. Przemysł szklarski i porcelanowo-fajansowy

Produkcja ważniejszych wyrobów w przemyśle szklarskim i porcelanowo-fajansowym osiągnąć powinna w latach 1969 i 1970 co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %% 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki %% 1970 r. / 1969 r.
Szkło okienne ciągnione w przeliczeniu na 2 mm	mln m²	46,5	49,0	104,7	105,4
Ceramika stołowa	mln zł c.zb.	892	967	109,6	108,4

Dla osiągnięcia dalszego przyrostu produkcji należy między innymi:

— w 1970 r. uzyskać projektową zdolność produkcyjną w Hucie Szkła Okiennego „Sandomierz";

— w 1969 r. przekazać do eksploatacji oddział produkcji kształtek budowlanych w Wałbrzychu o zdolności produkcyjnej 15 tys. ton;

— w 1970 r. przekazać do eksploatacji oddział produkcji szkła oświetleniowego w Hucie Szkła Białystok o zdolności produkcyjnej 2.080 ton;

— w 1970 r. przekazać do eksploatacji oddział produkcji szkła gospodarczego „Krosno III" w Krośnieńskich Hutach Szkła o zdolności produkcyjnej około 2.200 ton;

— w 1970 r. przekazać do eksploatacji Hutę Szkła Gospodarczego w Tarnowie o zdolności produkcyjnej około 2.200 ton;

— w III kwartale 1969 r. uruchomić nowo budowany zakład porcelany stołowej „Lubiana" o zdolności produkcyjnej 4.800 ton;

— w II kwartale 1970 r. uruchomić nowo budowane zakłady wyrobów sanitarnych „Krasnystaw" o zdolności produkcyjnej 4.500 ton oraz kamionki „Stąporków" o zdolności produkcyjnej 54,0 tys. ton.

12. Przemysł drzewny.

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłu drzewnego powinna osiągnąć w latach 1969 i 1970 co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %% 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki %% 1970 r. / 1969 r.
Tarcica ogółem (łącznie z okorkami)	mln m³	6,5	6,5	99,7	100,0
Płyty wiórowe	tys. m³	201,6	216,0	109,5	107,1
Płyty pilśniowe	mln m²	67,7	72,0	100,4	106,4
Meble	mln zł c.zb.	13.369,0	14.705,0	108,1	110,0
w tym: drewniane	mln zł c.zb.	12.417,0	13.747,0	109,3	110,7

Wzrost produkcji płyt wiórowych w latach 1969 i 1970 powinien być osiągnięty w wyniku uruchomienia nowych oddziałów płyt wiórowych w Orzechowie i w Piszu, a wzrost produkcji płyt pilśniowych w 1970 r. w wyniku uruchomienia oddziału płyt pilśniowych porowatych w zakładzie w Przemyślu oraz modernizacji Zakładów Płyt Pilśniowych w Czarnej Wodzie.

Zakłada się, że zwiększona produkcja mebli w latach 1969 i 1970 pozwoli w 1969 r. zwiększyć dostawy na eksport o 5,7% i na rynek o 8,8% oraz w 1970 r. na dalsze zwiększenie dostaw na eksport o 16% i na rynek o 11,4%.

Założony wzrost produkcji mebli powinien nastąpić przede wszystkim w wyniku usprawnienia współpracy przemysłu państwowego i spółdzielczego w ośrodkach meblarskich, co pozwoli na pogłębienie specjalizacji i kooperacji technologicznej, maksymalne wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych i wzrost wydajności pracy.

13. Przemysł papierniczy.

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłu papierniczego powinna osiągnąć w latach 1969 i 1970 co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %% 1969 r. / 1968 r.	Wskaźniki %% 1970 r. / 1969 r.
Celuloza — ogółem	tys. ton	468,2	474,2	101,7	101,3
Papier	tys. ton	719,4	802,6	105,4	111,6
Tektura	tys. ton	184,5	204,6	100,0	110,9

Przyrost produkcji celulozy osiągnięty zostanie w wyniku intensyfikacji produkcji w istniejących zakładach, głównie w Świeciu.

Założony na lata 1969 i 1970 wzrost produkcji papieru powinien nastąpić w wyniku uruchomienia nowych maszyn w Fabryce Celulozy i Papieru w Kostrzynie oraz w Zakładach Celulozy i Papieru w Świeciu.

Zwiększenie produkcji tektury w 1970 r. osiągnięte zostanie w wyniku uruchomienia nowej maszyny w Zakładach Celulozy i Papieru w Świeciu.

14. *Przemysł lekki (włókienniczy, odzieżowy i skórzano-obuwniczy)*

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłu lekkiego powinna osiągnąć w latach 1969 i 1970 następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %	
				1969 r. / 1968 r.	1970 r. / 1969 r.
Tkaniny bawełniane i bawełnopodobne wykończone	mln mb	855,8	894,2	103,0	104,5
Tkaniny wełniane i wełnopodobne wykończone	mln mb	96,5	99,9	103,6	103,5
Tkaniny lniane i pakulane wykończone	mln mb	121,5	133,7	107,0	110,1
Tkaniny jedwabne wykończone	mln mb	148,9	150,4	102,6	101,0
Wyroby dziewiarskie	mln szt.	245,5	269,9	111,7	109,9
Wyroby pończosznicze	mln par	109,9	119,2	111,2	108,5
Obuwie z wierzchami skórzanymi i skóropodobnymi	mln par	66,6	71,0	106,1	106,6
Obuwie z wierzchami tekstylnymi i kombinowanymi	mln par	31,8	34,8	105,7	109,4

Założony wzrost produkcji podstawowych wyrobów przemysłu lekkiego powinien wpłynąć na dalszą znaczną poprawę zaopatrzenia rynku wewnętrznego, w szczególności w zakresie wyrobów dziewiarskich.

Powinna również nastąpić dalsza poprawa struktury asortymentowej wyrobów przemysłu lekkiego przez rozszerzenie produkcji nowoczesnych wyrobów, takich jak tkaniny elano-bawełniane, tkaniny wełniano-torlenowe, tkaniny elastyczne, oraz przez znaczne zwiększenie produkcji poszukiwanych na rynku wyrobów, a w szczególności tkanin wełnianych wysokoprocentowych, tkanin bawełnianych pętelkowych, kocowych i kołdrowych, prześcieradłowych oraz tkaniu podszewkowych.

W przemyśle włókienniczym powinno nastąpić dalsze zwiększenie udziału zużycia włókien chemicznych w ogólnym zużyciu włókien naturalnych i chemicznych do 48,2% w 1969 r. i do 50,3% w 1970 r.

Wobec występującego niedoboru zdolności produkcyjnych w wielu branżach przemysłu lekkiego, a w szczególności w przemyśle wełnianym, jedwabniczym i skórzano-obuwniczym, należy w latach 1969 i 1970 skoncentrować uwagę na prowadzeniu w szerokim zakresie rekonstrukcji i modernizacji parku maszynowego. Jednocześnie należy zapewnić rozbudowę istniejących i budowę nowych obiektów.

Środki przeznaczone na inwestycje centralne powinny umożliwić zrealizowanie w latach 1969 i 1970 następujących przedsięwzięć:

— w przemyśle bawełnianym oddanie do eksploatacji w 1969 r. średnioprzędnej przędzalni bawełny Lubań I, kontynuację budowy w 1969 r. odpadkowej przędzalni bawełny w Moszczenicy koło Piotrkowa Trybunalskiego — z terminem oddania do eksploatacji w 1970 r., średnioprzędnej przędzalni bawełny Lubań II i tkalni bawełny w Ozorkowie oraz oddanie do eksploatacji w 1970 r. tkalni bawełny w Andrychowie, rozpoczęcie budowy w 1969 r. wykańczalni tkanin bawełnianych w Pabianicach i rozpoczęcie budowy w 1970 r. wykańczalni tkanin bawełnianych w Zawierciu;

— w przemyśle wełnianym oddanie do eksploatacji w 1969 r. przędzalni wełny i tkalni w Tomaszowie Mazowieckim, kontynuację budowy w 1969 r. 3-wydziałowego zakładu przemysłu wełnianego (przędzalnia, tkalnia, wykańczalnia) w Białej Podlaskiej — z terminem etapowego oddawania obiektów do eksploatacji w latach 1970—1971, oraz szarpalni szmat i watoliniarni w Łęczycy — z terminem oddania do eksploatacji w 1970 r., rozpoczęcie budowy w 1969 r. tkalni wełny w Łodzi, 3-wydziałowego zakładu przemysłu wełnianego w Opocznie oraz rozpoczęcie rozbudowy w 1969 r. zakładu przemysłu wełnianego (tkalnia i wykańczalnia) w Kętach, rozpoczęcie budowy w 1970 r. przędzalni wełny czesankowej w Łodzi oraz 3-wydziałowego zakładu przemysłu wełnianego w Żywcu;

— w przemyśle lniarskim oddanie do eksploatacji w 1969 r. przędzalni wigoniowej (do produkcji tkanin zamułkowych) w Gnaszynie, kontynuację budowy w 1969 r. przędzalni pakulanej w Szczytnie z terminem oddania do eksploatacji w 1970 r. oraz rozpoczęcie budowy w 1970 r. zakładu produkcji nici z włókien syntetycznych w Nowej Soli i wykańczalni tkanin lnianych w Kamiennej Górze;

— w przemyśle jedwabniczym i tkanin dekoracyjnych kontynuację budowy w 1969 r. przędzalni zgrzebno-odpadkowej w Żarach — z terminem oddania do eksploatacji w 1970 r., wykańczalni tkanin jedwabnych w Gorzowie Wlkp., oddanie do eksploatacji w 1970 r. fabryki firanek i koronek w Łodzi, tkalni jedwabiu w Łomży i wykańczalni tkanin runowych w Kaliszu — z terminem oddania do eksploatacji w 1970 r. oraz rozpoczęcie budowy w 1969 r. wykańczalni tkanin jedwabnych w Łomży;

— w przemyśle dziewiarsko-pończoszniczym oddanie do eksploatacji w 1969 r. skręcalni przędzy teksturowanej i wytwórni wyrobów pończoszniczych w Łowiczu oraz fabryki igieł dziewiarskich „Fid" w Łodzi, kontynuowanie budowy w 1969 r. zakładów dziewiarskich w Piotrkowie — z terminem oddania do eksploatacji w 1970 r., w Stargardzie Szczecińskim (koszule i bluzki poliamidowe), w Łodzi („Olimpia"), w Jędrzejowie oraz oddanie do eksploatacji w 1970 r. fabryki części do maszyn dziewiarskich „Famad" w Łodzi, rozpoczęcie w 1969 r. budowy zakładu dziewiarskiego w Jarosławiu i zakładu dziewiarskiego „Wanda" w Sosnowcu oraz rozpoczęcie w 1970 r. budowy fabryki dzianin podkładowych pod sztuczną skórę skay w Przemyślu i zakładu dziewiarskiego w Płocku;

— w przemyśle odzieżowym kontynuację budowy w 1969 r. zakładu odzieżowego w Wałbrzychu — z terminem oddania do eksploatacji w 1970 r., rozpoczęcie budowy w 1969 r. zakładów odzieżowych w Staszowie i Zamościu oraz fabryki pianki poliuretanowej w Zgierzu i w 1970 r. rozpoczęcie budowy pięciu zakładów przemysłu odzieżowego w Rawiczu, Krasnymstawie, Nowym Mieście, Opatowie i Krotoszynie;

— w przemyśle skórzano-obuwniczym oddanie do eksploatacji w 1969 r. fabryki obuwia w Słupsku i garbarni skór miękkich w Lesznie Górnym, kontynuację budowy w 1969 r. fabryki obuwia w Gnieźnie i garbarni skór miękkich w Radomiu, rozpoczęcie budowy w 1969 r. garbarni skór miękkich we Włodawie i fabryki obuwia w Chełmie Lubelskim oraz w 1970 r. rozpoczęcie budowy fabryki obuwia w Świdniku i dwóch garbarni skór miękkich, w tym jednej w Lubartowie;

— w przemyśle artykułów technicznych i galanteryjnych rozpoczęcie budowy w 1970 r. zakładu części zamiennych do maszyn włókienniczych w Białej Podlaskiej i zakładu galanterii w Inowrocławiu;

— w przemyśle filcowym i tkanin technicznych rozpoczęcie budowy w 1970 r. zakładu tkanin powlekanych w Przemyślu.

15. *Przemysł spożywczy*

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłu spożywczego powinna osiągnąć w latach 1969 i 1970 co najmniej następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	Wskaźniki %	
				1969 r. / 1968 r.	1970 r. / 1969 r.
Mięso z uboju	tys. ton	1.325	1.385	103,5	104,5
Bekony	tys. ton	59	59	101,7	100,0
Konserwy mięsne	tys. ton	90	93,2	104,2	103,6
w tym: szynki i łopatki	tys. ton	30	31	101,7	103,3
Połowy ryb morskich	tys. ton	384—395	433—450	104,3—107,3	112,8—113,9
Mleko spożywcze	mln l	1.420	1.510	105,2	106,3
Masło śmietankowe	tys. ton	132	136	106,0	102,8
Sery dojrzałe	tys. ton	43	48	110,8	111,6
Oleje i tłuszcze jadalne	tys. ton	195	207	105,2	106,2
Cukier					
— w okresach kampanii	tys. ton	1.550	1.580	93,9	101,9
— w latach kalendarzowych	tys. ton	1.702	1.580	95,4	92,8
Wyroby czekoladowe	tys. ton	51	53	103,1	101,9
Spirytus surowy	mln l 100°	139	157	86,4	112,8
Papierosy	mld szt.	66	67	103,1	102,3
Mieszanki pasz treściwych	tys. ton	3.380	3.500	112,3	103,6

W wyniku realizacji programu inwestycyjnego należy dążyć do zapewnienia niezbędnych przyrostów zdolności produkcyjnych, przede wszystkim w drodze modernizacji, rekonstrukcji i rozbudowy istniejących zakładów. Zapewnić należy również rozbudowę powierzchni magazynowych, powierzchni chłodnictwa składowego i przyzakładowego, rozbudowę przemysłu piekarniczego, poprawę gospodarki paliwowo-energetycznej i wodnościekowej.

Specjalną uwagę należy zwrócić na realizację programu budowy magazynów i elewatorów zbożowych, a głównie na nadrabianie opóźnień powstałych w wykonawstwie inwestycyjnym i zapewnienie terminowego przekazywania obiektów.

W 1969 r. należy zapewnić oddanie do eksploatacji następujących ważniejszych obiektów:

— 9 elewatorów zbożowych: w Płocku o pojemności 20.000 ton, w Świebodzinie — 20.000 ton, w Tychach — 36.000 ton, w Mirosztynie — 20.000 ton, w Kwidzynie — 20.000 ton, w Krotoszynie — 20.000 ton, w Gnieźnie — 20.000 ton, w Ząbkowicach — 20.000 ton, w Baborowie — 20.000 ton;

— silosu olejarskiego w Brzegu o pojemności 42.400 ton;

— 2 chłodni składowych: w Łodzi o pojemności składowej 29.290 m³ i w Białymstoku o pojemności składowej 32.000 m³ oraz zdolności produkcyjnej mrożonek 2.500 ton rocznie;

— zakładu mięsnego w Kielcach o zdolności ubojowej 24.579 ton mięsa wychłodzonego rocznie oraz zdolności produkcyjnej: 990 ton rocznie szynek w puszkach, 2.200 ton rocznie konserw i 1.560 ton rocznie wędlin;

— miejskiego zakładu mleczarskiego w Krakowie, zakładu mleczarskiego w Radymnie, rozbudowywanych zakładów w Chrzanowie i Ozorkowie, zmodernizowanego zakładu w Nowej Hucie oraz działu odżywek dla dzieci we Wrześni i 2 oddziałów produkcji proszku z mleka chudego w Ełku oraz Olecku i uzyskanie łącznego przyrostu zdolności produkcyjnych przerobu mleka 170 mln litrów rocznie, produkcji proszku z mleka odtłuszczonego 800 ton rocznie i serów dojrzałych 1.775 ton rocznie.

W 1970 r. należy zapewnić oddanie do eksploatacji następujących ważniejszych obiektów:

— 6 elewatorów zbożowych: w Wąbrzeźnie o pojemności 35.000 ton, w Łukowie — 30.000 ton, w Męce — 20.000 ton, w Walczu — 20.000 ton, w Suwałkach — 25.000 ton, w Pyrzycach — 30.000 ton;

— fabryki kwasu cytrynowego w Pelplinie o zdolności produkcyjnej 2.000 ton rocznie;

— rozbudowywanej cukrowni w Wożuczynie z przyrostem zdolności produkcyjnej 1.300 ton na dobę przerobu buraków;

— silosu olejarskiego w Kruszwicy o pojemności 38.500 ton;

— składu przetwórstwa owoców i warzyw w Pińczowie o zdolności produkcyjnej 13.900 ton przetworów rocznie;

— 2 wytwórni pasz: w Wyszkowie o zdolności produkcyjnej 92.000 ton mieszanek rocznie i w Olsztynie o zdolności produkcyjnej 115.000 ton mieszanek rocznie;

— 4 chłodni składowych: w Warszawie na Żeraniu o pojemności składowej 44.676 m³, w Poznaniu o pojemności składowej 22.600 m³ oraz zdolności produkcyjnej mrożonek 2.000 ton rocznie, w Koszalinie o pojemności składowej 23.397 m³ oraz zdolności produkcyjnej mrożonek 1.500 ton rocznie, w tym 700 ton wyrobów garmażeryjnych, w Bydgoszczy o pojemności składowej 32.682 m³ oraz produkcji mrożonek 1.200 ton rocznie;

— 7 nowych i 3 rozbudowywanych zakładów mleczarskich oraz 2 serowni: w Trzcińsku i Cerkwicy, centralnej dojrzewalni serów w Dobrzycach, składnicy zbytu w Rzeszowie i uzyskanie łącznego przyrostu zdolności produkcyjnych z nowych inwestycji i modernizacji: przerobu mleka 224,4 mln litrów rocznie, produkcji proszku odtłuszczonego 3.600 ton rocznie i serów dojrzałych 5.480 ton rocznie.

W 1969 r. należy rozpocząć budowę następujących ważniejszych obiektów:

— zakładów mięsnych w Łukowie o zdolności ubojowej 55.000 ton mięsa wychłodzonego rocznie oraz zdolności produkcyjnej: konserw 2.500 ton rocznie i wędlin 3.500 ton rocznie;

— chłodni składowej w Tarnowie o pojemności składowej 32.682 m³ oraz zdolności produkcyjnej mrożonek 2.000 ton rocznie;

— elewatora zbożowego w Gryficach o pojemności 30.000 ton;

— kombinatu zbożowo-młynarskiego w Białołęce Dworskiej o zdolności produkcyjnej 300 ton na dobę prze-

miału ziarna i pojemności magazynowej elewatora 35.000 ton;

— centralnej dojrzewalni serów w Dobrzycach, składnicy zbytu w Rzeszowie, 9 zakładów mleczarskich: w Mońkach i w Kolnie (woj. białostockie), Chojnicach (woj. bydgoskie), Chełmie i Zamościu (woj. lubelskie), Kutnie (woj. łódzkie), Sanoku (woj. rzeszowskie), Raciążu (woj. warszawskie), Wałbrzychu (woj. wrocławskie) oraz 2 oddziałów serowarskich w Cerkwicy i w Trzcińsku (woj. szczecińskie).

W 1970 r. należy rozpocząć budowę następujących ważniejszych obiektów:

— cukrowni w Łapach o zdolności przerobu buraków 5.280 ton na dobę;

— 2 chłodni składowych: w Kielcach o pojemności składowej 27.390 m³ i w Rzeszowie o pojemności składowej 32.682 m³;

— 3 wytwórni pasz: w Bloku Dobroszyckim, Radzyniu Podlaskim i Wałczu o zdolności produkcyjnej po 115.000 ton mieszanek paszowych rocznie każda;

— fabryki osłonek białkowych w Białej koło Makowa Podhalańskiego o zdolności produkcyjnej 50 milionów metrów bieżących rocznie;

— 13 zakładów mleczarskich oraz składnicy zbytu w Olsztynie i magazynu artykułów mleczarskich w Kielcach.

16. *Rzemiosło indywidualne*

Rzemiosło indywidualne powinno bardziej intensywnie rozwijać usługi dla ludności i rolnictwa.

Szacuje się, że w 1969 r. nastąpi wzrost:

— liczby zakładów rzemieślniczych do 175 tys., tj. o 3,6% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1968 r.,

— liczby zatrudnionych do 340 tys. osób (łącznie z uczniami), tj. o 3,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1968 r.;

— liczby uczniów w ramach ogólnego zatrudnienia do 68 tys., tj. o 8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1968 r.

Obroty rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu z tytułu sprzedaży materiałów zaopatrzeniowych rzemieślnikom powinny wzrosnąć w 1969 r. do 2.450 mln zł, tj. o 24,5% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1968 r.

Zakłada się, że obroty tych spółdzielni ze sprzedaży produkcji i usług rzemieślniczych wyniosą w 1969 r. 13,5 mld zł i będą wyższe od osiągniętych w 1968 r. o około 10%.

Rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu powinny usprawnić swoją działalność w zakresie organizacji produkcji i usług rzemiosła, preferując w tym zakresie produkcję i usługi przeznaczone dla ludności oraz produkcję wyrobów na eksport.

Należy zwiększyć udział tych spółdzielni w poprawie jakości wytwarzanych przez zrzeszone rzemiosło artykułów w drodze usprawnienia kontroli technicznej i weryfikacji oferowanych do zakupu wyrobów rzemieślniczych.

III. Rolnictwo i skup.

1. Założony w planie na 1969 r. dalszy wzrost inwestycji i dostaw środków produkcji, szeroki rozwój usług dla rolnictwa, a także wzmocnienie kadr i polepszenie pracy służb rolniczych, m. in. w zakresie upowszechnienia i poprawy agrotechniki oraz rozszerzenia opieki weterynaryjnej, powinny zapewnić dalszą intensyfikację produkcji rolnej.

2. Zgodnie z przyjętą metodą szacunku produkcji rolniczej opartą o poziom plonów według średniej 4-letniej przyjmuje się, że w 1969 r. wartość produkcji globalnej całego rolnictwa wyniesie 98,3% poziomu osiągniętego w 1968 r., w tym produkcji roślinnej 96,1%, a w produkcji zwierzęcej 101,9%; natomiast w porównaniu do średniej z lat 1965—1968 produkcja globalna ogółem wzrośnie o 2,1% przy wzroście produkcji roślinnej o 0,7% i produkcji zwierzęcej o 4,4%.

Wartość produkcji globalnej w państwowych gospodarstwach rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa w roku kalendarzowym 1969 szacuje się na poziomie osiągniętym w 1968 r., przy czym produkcja roślinna powinna wynieść 98,1% produkcji w 1968 r., a produkcja zwierzęca 105,0%. W porównaniu do średniej z lat 1965—1968 przyjęty dla 1969 r. poziom oznacza wzrost produkcji globalnej w państwowych gospodarstwach rolnych o 11,5%, przy wzroście produkcji roślinnej o 10,6%, a produkcji zwierzęcej o 13,4%.

Zakłada się, że przy założonym poziomie produkcji globalnej zysk z działalności gospodarczej w roku 1968/69 państwowych przedsiębiorstw i gospodarstw rolnych, podległych i nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa, powinien wynieść 423 mln zł.

3. Zgodnie z przyjętą metodą szacunku plonów na poziomie średnich wyników z 4 ostatnich lat przyjmuje się w 1969 r. następujący poziom plonów podstawowych ziemiopłodów: zboża 19,5 q z ha, oleiste 18,0 q z ha, buraki cukrowe 320 q z ha, ziemniaki 167 q z ha.

4. Na podstawie założonego poziomu plonów oraz powierzchni zasiewów przyjmuje się, że zbiory podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą następująco (w tys. ton):

Wyszczególnienie	1969 r.	% 1969 r. / 1968 r.	% 1969 r. / 1965—1968 r.
Zboża ogółem	16.800	93,9	100,9
Oleiste	558	73,9	91,8
Buraki cukrowe	13.100	90,3	93,6
Ziemniaki	45.700	98,1	99,0

5. W produkcji zwierzęcej na podstawie kształtowania się sytuacji produkcyjno-rynkowej po zbiorach 1968 r. zakłada się, że w 1969 r. nastąpi dalszy wzrost pogłowia bydła, zwłaszcza młodego, oraz wzrost pogłowia trzody chlewnej.

Szacuje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich osiągnie w 1969 r. (stan na 30 czerwca) następujący poziom: bydło ogółem 11.000 — 11.100 tys. sztuk, w tym krowy 6.200 tys. sztuk, trzoda chlewna około 14.500 tys. sztuk.

Również w hodowli owiec należy dążyć do podniesienia obecnego stanu pogłowia.

6. Przyjmuje się, że produkcja podstawowych produktów zwierzęcych kształtować się będzie następująco:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	% 1969 r. / 1968 r.	% 1969 r. / 1965—1968 r.
Żywiec ogółem	tys. ton	3.020	102,7	106,7
w tym:				
— wieprzowy	tys. ton	1.700	103,0	101,4
— wołowy	tys. ton	920	103,4	118,3
Mleko	mln l	14.600	101,7	105,9
Jaja	mln szt.	6.550	102,3	103,7

7. W zakresie skupu podstawowych produktów roślinnych (łącznie z materiałem siewnym kwalifikowanym) ze zbiorów danego roku ustala się następujące zadania (w tys. ton):

Wyszczególnienie	1969 r.	1970 r.	%% 1969 r. / 1968 r.	%% 1969 r. / 1965—1968 r.
Zboża ogółem	4.500	5.700	100,0	119,3
Buraki cukrowe	13.100	13.300	90,3	93,6
Oleiste	480	495	71,1	91,0
Ziemniaki	5.700	6.000	105,9	107,6

8. Ustala się, że powierzchnia kontraktacji zbóż w 1968/69 r. osiągnie 1750 tys. ha, w tym kontraktacja pszenicy 594 tys. ha i żyta 770 tys. ha.

9. Ustala się, że skup podstawowych produktów zwierzęcych osiągnie następujące rozmiary:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	%% 1969 r. / 1968 r.	%% 1969 r. / 1965—1968 r.
Żywiec ogółem	tys. ton	2.169	2.270—2.290	103,5	106,9
w tym:					
— wieprzowy	tys. ton	1.145	1.200—1.220	103,6	98,0
— wołowy	tys. ton	840	880	103,7	119,7
— drobiowy	tys. ton	76	80	104,1	123,2
Żywiec ogółem w przeliczeniu na mięso	tys. ton	1.420	1.490—1.505	103,5	104,9
Mleko	mln l	5.350	5.550	104,9	114,2
Jaja	mln szt.	2.300	2.500	108,0	100,8

10. Dostawy dla rolnictwa pasz treściwych z zasobów państwowych, łącznie z paszami dostarczanymi gospodarstwom kontraktującym zboże, w roku kalendarzowym 1969 wyniosą 3.710 tys. ton, w tym około 3.380 tys. ton mieszanek; dostawy pasz wysokobiałkowych (makuchy, mączki zwierzęce i rybne, drożdże pastewne i mleko pastewne w proszku) w 1969 r. wyniosą 752 tys. ton.

11. Dostawy nawozów mineralnych pod zbiory 1969 r. i 1970 r. powinny ukształtować się na następującym poziomie (w tys. ton czystego składnika):

Wyszczególnienie	1969 r.	1970 r.	%% 1969 r. / 1968 r.	%% 1970 r. / 1969 r.
Nawozy ogółem (NPK)	2.200	2.725	121,5	123,9
w tym:				
azotowe (N)	770	1.000	125,2	129,9
fosforowe (P_2O_5)	530	700	120,4	132,1
potasowe (K_2O)	900	1.025	119,2	113,9
Wapno nawozowe w przeliczeniu na CaO (łącznie z wapnem defekacyjnym)	1.600	1.800	100,0	112,5

Realizacja założonych w planie dostaw nawozów mineralnych pod zbiory danego roku umożliwi wzrost nawożenia w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych z 91 kg w 1968 r. do ok. 111 kg w 1969 r. oraz do około 138 kg w 1970 r.

12. Wartość dostaw środków ochrony roślin ogółem powinna wzrosnąć w 1969 r. do około 750 mln zł, to jest o 7,1%.

13. W ramach ogólnych nakładów inwestycyjnych przeznaczonych na melioracje w 1969 r. należy przeprowadzić drenowanie (nowe i odbudowę) na powierzchni około 180 tys. ha użytków rolnych, w tym drenowanie nowe na gruntach ornych na powierzchni około 110 tys. ha, oraz zainstalować deszczownie na powierzchni około 4 tys. ha użytków rolnych.

Ustala się, że w zakresie melioracji użytków zielonych przeprowadzone będą roboty nowe na obszarze około 62 tys. ha, a odbudowa i modernizacja urządzeń melioracyjnych na obszarze około 40 tys. ha.

Zagospodarowaniem pomelioracyjnym powinno być objęte około 123 tys. ha łąk i pastwisk.

14. W ramach nakładów inwestycyjnych przeznaczonych w 1969 r. na elektryfikację rolnictwa zostanie zelektryfikowanych około 57,2 tys. zagród chłopskich oraz 256 państwowych gospodarstw rolnych (w tym modernizacją objętych będzie 246 gospodarstw).

15. Kredyty inwestycyjne dla indywidualnych gospodarstw chłopskich, rolniczych spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych wyniosą w 1969 r. około 7 mld zł, tj. wzrosną w porównaniu do 1968 r. o 5,9%.

Przewiduje się, że kredyty obrotowe dla indywidualnych gospodarstw chłopskich, rolniczych spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych wyniosą w 1969 r. około 14,9 mld zł, tj. wzrosną w porównaniu do 1968 r. o 7,6%.

16. Zaopatrzenie rolnictwa w ciągniki, silniki i maszyny rolnicze kształtować się będzie następująco:

1) Wartość dostaw ciągników, silników i maszyn rolniczych dla całego rolnictwa powinna wynieść w 1969 r. około 8,7 mld zł, tj. wzrosnąć w porównaniu do 1968 r. o 15,2%. Zakłada się, że w 1970 r. wartość tych dostaw wyniesie około 10,1 mld zł, tj. będzie wyższa o około 16,1% niż w 1969 r.
2) Dostawy ciągników w 1969 r. powinny wynieść około 31,2 tys. sztuk, co oznacza wzrost w porównaniu z 1968 r. o 29%. Na 1970 r. zakłada się dostawy ciągników w ilości około 36,3 tys. sztuk, tj. o około 16,3% więcej niż w 1969 r.

17. Zaopatrzenie rynku wiejskiego w podstawowe materiały budowlane (łącznie z produkcją prywatną) powinno osiągnąć następujące rozmiary:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	%% 1969 r. / 1968 r.	%% 1970 r. / 1969 r.
Cement	tys. ton	3.460	3.540	105,3	102,3
Materiały ścienne	mln jednostek ceramicznych	3.010	3.390	114,4	112,6
Wapno budowlane	tys. ton	750	800	108,7	106,7
Drewno budowlane w przeliczeniu na tarcicę	tys. m³	1.322	1.322	99,0	100,0

Zaopatrzenie rynku wiejskiego w wyroby hutnicze na potrzeby budowlano-gospodarcze wyniesie około 227 tys. ton, tj. wzrośnie w porównaniu z 1968 r. o 2,4%, a w 1970 r. zakłada się w ilości 239 tys. ton, co oznacza wzrost o 5,3% w porównaniu z 1969 r.

18. Realizacja założonego poziomu produkcji rolnej i skupu wymagać będzie ze strony Ministerstwa Rolnictwa, prezydiów rad narodowych i organizacji kółek rolniczych zwrócenia szczególnej uwagi na następujące problemy:

— zapewnienie środków umożliwiających realizację założonego w planie zwiększenia ogólnej powierzchni zasiewów oraz powierzchni uprawy zbóż,
— dalszy rozwój gospodarki nasiennej zapewniający rolnictwu planowe odnawianie materiału siewnego, zwłaszcza zbóż i sadzeniaków ziemniaka,
— wprowadzenie i upowszechnienie nowych odmian zbóż, ziemniaków i innych roślin bardziej dostosowanych do szybko wzrastającego poziomu nawożenia, zmiany warunków uprawy i potrzeb przetwórstwa i konsumpcji,
— rozszerzenie własnej bazy paszowej gospodarstw, m. in. w drodze szerszej uprawy poplonów ozimych i jarych, oraz polepszenie gospodarki na łąkach i pastwiskach,
— wzmożenie działania służby rolnej w zakresie stosowania odpowiedniej agrotechniki i właściwych proporcji przy wysokich dawkach nawozów, zwiększenie stosowania wapna nawozowego, racjonalizacji gospodarki paszowej, zwiększenie budownictwa silosów oraz rozwoju suszarnictwa pasz,
— dalszy rozwój usług w zakresie wapnowania gleb, nawożenia i zabiegów ochrony roślin w gospodarstwach chłopskich,
— zapewnienie odpowiednich warunków do odbioru i zagospodarowania nadwyżek towarowych rolnictwa oraz poprawę organizacji i techniki skupu produktów rolnych i ich oceny jakościowej,
— zapewnienie pełnej realizacji programu rzeczowego w dziedzinie melioracji rolnych oraz zabezpieczenie środków dla realizacji zadań w zakresie konserwacji i eksploatacji urządzeń melioracyjnych, zwłaszcza na gruntach chłopskich,
— rozbudowę i usprawnienie pracy przedsiębiorstw budownictwa rolniczego wykonujących rosnący program budownictwa w państwowych gospodarstwach rolnych, spółdzielniach produkcyjnych i przedsiębiorstwach świadczących usługi na rzecz rolnictwa.
— zapewnienie pełnej realizacji założeń planu w zakresie zagospodarowania gruntów przejmowanych przez państwowe gospodarstwa rolne.

19. W celu dalszego gospodarczego umocnienia istniejących spółdzielni produkcyjnych zobowiązuje się Radę Ministrów do zapewnienia spółdzielniom pierwszeństwa w uzyskaniu środków produkcji (nasiona, nawozy, środki ochrony roślin, pasze, maszyny rolnicze) oraz pomocy kredytowej i agronomicznej.

IV. Leśnictwo.

1. Gospodarkę leśną należy prowadzić w sposób gwarantujący racjonalne wykorzystanie zasobów leśnych, zachowanie dobrego stanu lasów oraz podnoszenie ich produkcyjności.

Intensyfikacja gospodarki leśnej powinna opierać się na polepszaniu jakości prac hodowlanych, szczególnie w młodych drzewostanach. Zabiegi hodowlane w tych drzewostanach poza pielęgnacją powinny być także ważnym źródłem pozyskania drewna użytkowego.

2. Pozyskanie drewna grubizny w całym leśnictwie w 1969 r. ustala się w wysokości 18.070 tys. m³, a w 1970 r. — w wysokości 18.050 tys. m³, z tego w przedsiębiorstwach lasów państwowych 16.600 tys. m³ w 1969 r. i 16.600 tys. m³ w 1970 r.

Z powyższej ilości w przedsiębiorstwach lasów państwowych należy pozyskać w 1969 r. w użytkowaniu rębnym (bez przygodnego) około 10.100 tys. m³,

3. W zakresie hodowli lasu zakłada się następujące zadania: zalesienia i odnowienia sztuczne należy wykonać w 1969 r. na obszarze ponad 116 tys. ha, a w 1970 r. na obszarze około 115 tys. ha, w tym w przedsiębiorstwach lasów państwowych w każdym roku na powierzchni po 88 tys. ha.

Prace pielęgnacyjne w uprawach, młodnikach i drzewostanach starszych należy wykonać w 1969 r. na obszarze około 558 tys. ha, w tym w przedsiębiorstwach lasów państwowych 515 tys. ha. Zakres tych prac w 1970 r. powinien utrzymać się co najmniej na poziomie 1969 r.

4. W ramach realizacji programu zadrzewienia kraju należy w 1969 r. i w 1970 r. zasadzić po około 11 mln sztuk drzewek.

5. W ramach nakładów inwestycyjnych na leśnictwo przewiduje się w 1969 r. oddanie do użytku 252 osad leśnych, wybudowanie 88,7 km dróg leśnych, zmeliorowanie 13,1 tys. ha gruntów leśnych.

V. Transport i łączność.

1. Przewozy ładunków transportem publicznym i branżowym (bez transportu morskiego) powinny osiągnąć w 1969 r. około 751 mln ton, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1968 r. o 6,7 %, w tym przewozy ładunków podstawowymi środkami transportu powinny kształtować się następująco:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	% 1969 r. / 1968 r.	% 1970 r. / 1969 r.
Transport kolejowy normalnotorowy	mln ton	381,0	395,0	103,4	103,7
Transport samochodowy publiczny i branżowy	mln ton	335,5	369,4	110,6	110,1
Transport wodny śródlądowy	mln ton	7,3	8,8	110,6	120,5

Nadawcy ładunków powinni zapewnić warunki jak najpełniejszego wykorzystania zdolności przewozowej kolei w I półroczu 1969 r. oraz w niedziele i święta w okresie całego roku.

2. Szacuje się, że przewozy pasażerów transportem publicznym osiągną w 1969 r. około 2.266 mln pasażerów, co oznacza wzrost o 3,8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r.

Szacuje się, że przewozy pasażerów podstawowymi środkami transportu będą kształtować się następująco:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	% 1969 r. / 1968 r.	% 1970 r. / 1969 r.
Transport kolejowy normalnotorowy	mln pasażerów	1.025	1.040	101,5	101,5
Transport samochodowy (wojewódzkie przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej)	mln pasażerów	1.196	1.290	106,0	107,9

3. W zakresie elektryfikacji kolei należy w latach 1969 i 1970 włączyć do eksploatacji następujące ważniejsze odcinki:

Czachówek — Radom	69 km
Tczew — Gdynia	53 km
Wrocław — Oborniki — Kościan — Poznań	190 km
Niedobczyce — Kędzierzyn — Koźle Port	50 km.

4. W 1969 r. w ramach planu centralnego należy zbudować i przebudować około 57 km dróg oraz zbudować około 622 mb mostów i wiaduktów. W ramach planu terenowego przewiduje się budowę i przebudowę około 80 km dróg lokalnych o nawierzchni twardej oraz budowę około 1.680 mb mostów.

Ponadto szacuje się, że wartość inwestycji zrealizowanych w ramach społecznych czynów drogowych wyniesie około 1.350 mln zł, w tym udział dotacji Państwa wyniesie około 400 mln zł.

5. Nakłady finansowe z budżetu Państwa na utrzymanie dróg państwowych w 1969 r. powinny osiągnąć poziom 4.610 mln zł, a na utrzymanie dróg lokalnych 1.243 mln zł. Należy przeprowadzić kapitalne remonty około 5,5 tys. km dróg państwowych oraz około 29,0 tys. mb. mostów na drogach państwowych.

6. Stan floty morskiej ogółem powinien zwiększyć się z około 1.681 tys. DWT według przewidywanego wykonania na koniec 1968 r. do 1.777 tys. DWT na koniec 1969 r. i 2.058 tys. DWT na koniec 1970 r. Przewozy ładunków flotą ogółem powinny w 1969 r. osiągnąć około 16,5 mln ton i około 52,9 mld tono-mil, a w 1970 r. około 18,2 mln ton i 58,0 mld tono-mil.

7. Przewiduje się, że przeładunki portów morskich wyniosą w 1969 r. około 31,0 mln ton, w tym wzrost przeładunków drobnicy w 1969 r. wyniesie około 4,3% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem w 1968 r.

8. Wartość usług Ministerstwa Łączności ogółem według cen bieżących powinna osiągnąć w 1969 r. poziom 7.753 mln zł, co oznacza wzrost o 7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r. W 1969 r. powinna nastąpić dalsza rozbudowa następujących urządzeń łączności:

— przyrost telefonicznej sieci miejscowej o 163 tys. km par, tj. osiągnięcie stanu 2.627 tys. km par,
— przyrost pojemności central miejscowych o 61 tys. numerów, tj. osiągnięcie stanu 1.239 tys. numerów,
— przyrost abonentów telefonicznych o 49 tys. abonentów, tj. osiągnięcie stanu 1.006 tys. abonentów,
— przyrost urządzeń nadawczych radiofonii o 22 nadajniki i 261 kW mocy oraz telewizji o 1 nadajnik i 43,5 kW mocy.

VI. Dochód narodowy.

Zakłada się, że dochód narodowy wytworzony wzrośnie w 1969 r. o około 5,0% w porównaniu z przewidywanym poziomem w 1968 r.

Podstawowym elementem wzrostu dochodu narodowego powinien być dalszy wzrost produkcji czystej przemysłu uspołecznionego o 8,5%. W konsekwencji udział przemysłu w tworzeniu dochodu narodowego powinien się zwiększyć z 49,1% w 1968 r. do 50,8% w 1969 r.

Szacuje się, że dochód narodowy do podziału wzrośnie w tym samym tempie co dochód narodowy wytworzony i będzie w 1969 r. o około 5,0% wyższy niż w 1968 r.

Zakłada się, że spożycie dóbr konsumpcyjnych przez ludność wzrośnie w 1969 r. w porównaniu z poziomem osiągniętym w 1968 r. prawie o 5,0%, co w przeliczeniu na 1 mieszkańca oznacza wzrost o około 4,0%. Zadania te powinny być osiągnięte przez wzrost spożycia dóbr konsumpcyjnych z dochodów osobistych ludności o około 4,8% oraz wzrost o około 6,2% spożycia dóbr konsumpcyjnych związanego ze świadczonymi bezpośrednio dla ludności usługami niematerialnymi ze środków budżetu Państwa, uspołecznionych przedsiębiorstw i innych jednostek gospodarki uspołecznionej. Jednocześnie zakłada się nieznaczny spadek spożycia naturalnego ludności w porównaniu z osiągniętym poziomem w 1968 r.

Zakłada się, że akumulowana część dochodu narodowego w 1969 r. wzrośnie o około 4,1% w porównaniu z 1968 r.

Podstawowy składnik akumulowanej części dochodu narodowego — inwestycje netto — wzrośnie w 1969 r. o około 8,1%. Szacuje się, że udział inwestycji netto w dochodzie narodowym do podziału w 1969 r. wyniesie 20,4%, wobec 19,8% w przewidywanym wykonaniu planu w 1968 r.

Przyrost zapasów i rezerw w gospodarce narodowej zakłada się na 1969 r. w wysokości 34,8 mld zł, czyli 5,2% dochodu narodowego do podziału.

VII. Zatrudnienie i płace.

1. Szacuje się, że liczba zatrudnionych w gospodarce narodowej poza gospodarką chłopską wyniesie średnio w 1969 r. 10.171 tys. osób, w 1970 r. zaś 10.506 tys. osób. Wynikający z tych liczb przyrost zatrudnionych równoważy w skali kraju przyrost zasobów siły roboczej.

Liczba zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej (bez uczniów) w 1969 r. wyniesie średnio 9.536 tys. osób oraz 9.846 tys. osób w 1970 r., co stanowi wzrost o 3,3% w 1969 r. i o 3,3% w 1970 r.

Przewiduje się, że średnioroczna liczba zatrudnionych w poszczególnych działach gospodarki uspołecznionej kształtować się będzie następująco (w tys. osób — w przeliczeniu na pełne etaty):

Wyszczególnienie	1969 r.	1970 r.	% 1969 r. / 1968 r.
W przemyśle	4.008	4.125	103,3
W budownictwie	1.003	1.049	102,8
W rolnictwie (bez spółdzielni produkcyjnych)	569	584	103,5
W transporcie i łączności	903	929	103,0
W obrocie towarowym	854	877	102,7
W gospodarce komunalnej i mieszkaniowej	332	343	103,4
W oświacie, nauce i kulturze	710	720	101,6
W ochronie zdrowia, kulturze fizycznej i turystyce	442	459	104,1

2. Szacuje się, że liczba uczniów zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej w 1969 r. wyniesie 350 tys. osób, co oznacza wzrost o 9,4% w porównaniu z 1968 r.

3. Zakłada się, że wydajność pracy w przemyśle, liczona w wartości produkcji globalnej przypadającej na pracownika, wzrośnie w 1969 r. o 4,9%, a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 5,3% w porównaniu z 1968 r.

4. Przewiduje się, że globalny fundusz płac brutto w gospodarce uspołecznionej wzrośnie o 17,8 mld zł w porównaniu z 1968 r. i wyniesie 296,8 mld zł w 1969 r. i 314,3 mld zł w 1970 r., co stanowi wzrost o 6,4% w 1969 r. i o 5,9% w 1970 r.

Osobowy fundusz płac brutto (bez uczniów) wzrośnie w 1969 r. o 5,6%, w 1970 r. zaś o 5,1%, a przeciętna płaca brutto o 2,2% w 1969 r. i o 1,8% w 1970 r.

5. W celu zobiektywizowania ustalania w przedsiębiorstwach wielkości zatrudnienia i funduszu płac, niezbędnych do wykonania planowych zadań produkcyjnych, a także dla prawidłowej oceny poziomu i dynamiki wydajności pracy należy:

— sukcesywnie rozszerzać zakres stosowania nowych mierników produkcji odzwierciedlających nakłady pracy żywej,

— zintensyfikować prace w kierunku zapewnienia odpowiedniej ewidencji i bazy normatywnej w przedsiębiorstwach koniecznych przy stosowaniu nowych mierników.

6. Dla zapewnienia poprawy struktury zatrudnienia należy w planowaniu zatrudnienia, zwłaszcza robotników pośrednio produkcyjnych i pracowników umysłowych, powszechniej stosować normy i normatywy obsad stanowisk pracy, uwzględniające zmniejszenie pracochłonności w wyniku postępu techniczno-organizacyjnego i lepszego wykorzystania czasu pracy.

7. Realizując założenia poprawy organizacji pracy i rozwoju postępu techniczno-technologicznego dążyć należy do efektywnego wykorzystania kwalifikacji zawodowych pracowników już obecnie zatrudnionych, a także stwarzać odpowiednie warunki adaptacji w zakładach pracy dla zwiększającej się z roku na rok liczby absolwentów różnych typów szkół.

8. Należy dążyć do stałej poprawy warunków kształcenia wysoko kwalifikowanych specjalistów dla gospodarki narodowej.

VIII. Wzrost poziomu życiowego ludności

A. Handel wewnętrzny

1. Zakłada się, że wartość dostaw towarów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku w 1969 r. wyniesie 464.660 mln zł i będzie wyższa w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r. o 7,0%. Zakłada się, że w 1970 r. wartość dostaw towarów wzrośnie o dalsze 7,1%.

2. Dostawy podstawowych towarów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku powinny kształtować się następująco:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1969 r.	1970 r.	% 1969 r. / 1968 r.	% 1970 r. / 1969 r.
Mięso i przetwory	tys. ton	985,9	1.022,2	103,5	103,7
Tłuszcze zwierzęce	tys. ton	151,3	159,2	106,0	105,2
Masło śmietankowe	tys. ton	111,0	113,5	106,9	102,3
Tłuszcze roślinne	tys. ton	165,5	176,3	105,4	106,5
w tym: margaryna	tys. ton	140,8	150,5	105,1	106,9
Jaja	mln sztuk	1.325	1.420	108,7	107,2
Mleko spożywcze	mln l	1.125	1.200	104,2	106,7
Cukier	tys. ton	910	920	102,2	101,1
Tkaniny (metraż i konfekcja):					
wełniane	mln mb	68,4	70,9	101,9	103,7
bawełniane	mln mb	476,3	503,7	103,4	105,7
jedwabne	mln mb	104,9	111,2	102,2	106,0
Wyroby dziewiarskie	mld zł	15,9	17,7	114,1	111,3
Wyroby pończosznicze	mld zł	3,9	4,2	101,3	106,9
Obuwie skórzane	mln par	54,5	57,4	105,5	105,4
Obuwie gumowe	mln par	30,6	32,5	102,4	108,3
Samochody osobowe ogółem	tys. sztuk	39,5	51,6	120,4	130,6
w tym: z produkcji krajowej	tys. sztuk	30,5	39,8	119,1	130,5
Odbiorniki radiowe	tys. sztuk	730,0	800,0	108,8	109,6
Odbiorniki telewizyjne	tys. sztuk	520,0	530,0	103,6	101,9
Pralki elektryczne	tys. sztuk	490	500	101,9	102,0
Lodówki domowe	mln zł	2.070	2.451	106,8	118,4
Tarcica iglasta	tys. m³	775	766	97,6	98,8
Cement	tys. ton	3.810	3.900	105,1	102,4
Materiały ścienne (z produkcji uspołecznionej)	mln jednostek ceramicznych	2.890	3.290	115,1	113,8
Węgiel kamienny (z deputatami)	tys. ton	20.060	21.100	101,5	105,2

Liczby te nie obejmują importu towarów rynkowych z limitów Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, na który przeznacza się w 1969 r. 773,4 mln zł dewizowych i w 1970 r. 834,1 mln zł dewizowych.

3. Sprzedaż detaliczna ogółem w 1969 r. wyniesie 431.100 mln zł i wzrośnie w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r. o 6,7%, w tym sprzedaż detaliczna dla ludności wyniesie 372.800 mln zł.

Zakłada się, że sprzedaż detaliczna ogółem w 1970 r. powinna osiągnąć 459.200 mln zł i wzrosnąć o 6,5% w porównaniu do planu na 1969 r.

4. Dla uzyskania dalszej poprawy obsługi nabywców resort handlu wewnętrznego powinien:

— zacieśniać współpracę z przemysłem w zakresie badań potrzeb rynku, zwiększania asortymentu towarów przeznaczonych na rynek i dostosowania ich do kształtującego się popytu,

— usprawniać działalność organizacji handlowych w dziedzinie gospodarności i poprawy obsługi nabywców.

B. Oświata, kultura i ochrona zdrowia.

1. W 1969 r. nastąpi dalszy etap realizacji reformy liceów ogólnokształcących i szkół zawodowych oraz poprawa warunków nauczania w całym szkolnictwie, a zwłaszcza w szkołach podstawowych.

Liczba uczniów w szkołach podstawowych zmniejszy się w stosunku do przewidywanego wykonania planu na 1968 r. o około 117,0 tys. i wyniesie około 5.529,0 tys. uczniów. Liczba izb lekcyjnych w szkołach podstawowych wyniesie około 146 tys. izb, co oznacza wzrost o około 2,2 tys. izb w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r.

W wyniku powyższego liczba uczniów na jedną izbę zmniejszy się z 39,2 w 1968 r. do 37,8 uczniów w 1969 r.

2. Liczba uczniów w klasie I szkół zawodowych dla młodzieży nie pracującej wyniesie ponad 571,0 tys. osób, tj. o 6,8% więcej niż w 1968 r. W ramach podanego wzrostu liczby uczniów w klasie I szkół zawodowych największe tempo wzrostu powinno wystąpić w szkołach przysposobienia rolniczego — o 25,5% oraz w zakresie zasadniczych szkół zawodowych o 6,6%.

Liczba uczniów w klasie I zasadniczych szkół zawodowych dla młodzieży nie pracującej wyniesie 170,8 tys., tj.

o 6,0% więcej niż w 1968 r., a w szkołach przyzakładowych i międzyzakładowych 149,6 tys. osób, tj. o 7,3% więcej niż w 1968 r.

3. Liczba uczniów liceów ogólnokształcących i szkół zawodowych korzystających z internatów wyniesie około 273,3 tys. osób, tj. o 4,9% więcej niż w 1968 r. Wskaźnik korzystających z internatów w stosunku do liczby uczniów w liceach ogólnokształcących zwiększy się z 10,7% w 1968 r. do 11,0% w 1969 r., a w szkołach zawodowych z 26,4% do 26,9%.

4. Liczba dzieci w przedszkolach wzrośnie z 519,8 tys. w 1968 r. do 537,8 tys. dzieci, tj. o 3,5%.

Liczba dzieci w wieku od 3 do 6 lat objętych opieką przedszkolną zwiększy się z 23,8% w 1968 r. do 25,3% w 1969 r.

5. Liczba studentów na I roku studiów dziennych w 1969 r. wyniesie 46,6 tys. osób, natomiast liczba studentów na I roku studiów dla pracujących wyniesie 29,7 tys. osób.

Liczba miejsc w domach studenckich w 1969 r. wzrośnie z 72,7 tys. miejsc w 1968 r. do 78,2 tys. miejsc w 1969 r., czyli powiększy się o 7,6% w stosunku do 1968 r.

6. W 1969 r. przeznacza się na cele wydawnicze 157,7 tys. ton papieru, tj. o 8,4% więcej w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1968 r.

Nakłady książek wyniosą w 1969 r. 128,4 mln egzemplarzy i wzrosną o 7,5% w stosunku do przewidywanego wykonania 1968 r., nakłady gazet wyniosą 2.302,8 mln egzemplarzy i wzrosną o 6,2%, a nakłady czasopism wyniosą 677,5 mln egzemplarzy i wzrosną o 6,5%.

7. W zakresie ochrony zdrowia przewiduje się dalszy rozwój lecznictwa zamkniętego i lecznictwa otwartego.

W lecznictwie zamkniętym wzrośnie liczba łóżek z 225,7 tys. do 229,4 tys. łóżek, w tym: w szpitalach ogólnych i klinicznych z 166,2 tys. do 169,7 tys. łóżek, w zakładach dla nerwowo i psychicznie chorych z 39,3 tys. do 40,2 tys. łóżek.

Liczba ośrodków zdrowia zwiększy się w 1969 r. o 87 jednostek. Około 40% przyrostu stanowić będą spółdzielcze ośrodki zdrowia na wsi.

8. Liczba miejsc w zakładach pomocy społecznej osiągnie 47,6 tys. miejsc, tj. wzrośnie o 4,8% w stosunku do roku 1968.

9. Liczba miejsc noclegowych w stałych ogólnodostępnych obiektach turystycznych wyniesie w 1969 r. 91,5 tys., co stanowi przyrost o 5,9 tys. miejsc w porównaniu z 1968 r.

C. Gospodarka mieszkaniowa.

1. W budownictwie mieszkaniowym przewiduje się oddanie do użytku w 1969 r. ogółem około 10.530,0 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, co stanowi wzrost o 7,4% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1968 r.

Efekty rzeczowe uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego wyniosą 6.394,5 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, tj. o 9,4% więcej niż wynosi przewidywane wykonanie 1968 r., w tym efekty budownictwa dla ludności nierolniczej około 5.645,4 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, tj. o 7,4% więcej w porównaniu do przewidywanego wykonania 1968 r.

2. W 1970 r. przewiduje się oddanie do użytku ogółem około 10.990,0 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, co oznacza wzrost w porównaniu do efektów rzeczowych przewidywanych planem na 1969 r. o 4,4%.

Zakłada się, że efekty rzeczowe budownictwa uspołecznionego wyniosą około 6.613,4 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, tj. o 3,4% więcej niż w planie na 1969 r., w tym efekty rzeczowe budownictwa dla ludności nierolniczej wyniosą 5.834,4 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, wzrastając w porównaniu z zadaniami przewidzianymi w planie na 1969 r. o 3,3%.

3. Powszechne i zakładowe budownictwo spółdzielcze w 1969 r. stanowić będzie około 60,0% budownictwa uspołecznionego dla ludności nierolniczej.

Przewiduje się, że udział tej formy budownictwa mieszkaniowego w 1970 r. utrzyma się na tym samym poziomie jak w 1969 r.

4. W celu ułatwienia ludności przystępowania do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego przewiduje się, niezależnie od pomocy udzielanej pracownikom przez zakłady pracy ze środków zakładowych funduszów mieszkaniowych, przeznaczenie na uzupełnienie środków własnych 260,0 mln zł w ramach średnioterminowego kredytu bankowego w 1969 r. i 250,0 mln zł w 1970 r.

5. W latach 1969 i 1970 zakłada się uzyskanie dalszej poprawy stanu technicznego i podniesienie poziomu bieżącej eksploatacji zasobów mieszkaniowych.

Poprawa ta powinna być osiągnięta w wyniku przeznaczenia nakładów na kapitalne remonty budynków mieszkalnych w wysokości około 3.966,0 mln zł w 1969 r. i około 4.227,0 mln zł w 1970 r. Oznacza to wzrost nakładów w 1969 r. o 8,4% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1968 r. i o 6,6% w 1970 r. w porównaniu do planu 1969 r.

Równocześnie nakłady na remonty bieżące budynków mieszkalnych rad narodowych finansowane z wpływów z czynszów w 1969 r. wyniosą 1.789,4 mln zł i w 1970 r. 1.837,3 mln zł, co oznacza wzrost w 1969 r. o 2,5% w stosunku do przewidywanego wykonania 1968 r. i o 2,7% w 1970 r. w stosunku do planu na 1969 r.

D. Gospodarka komunalna

Głównym zadaniem gospodarki komunalnej powinien być dalszy rozwój podstawowych usług świadczonych ludności.

W szczególności w 1969 r. należy zapewnić w porównaniu z 1968 r. zwiększenie:

— sprzedaży wody dla gospodarstw domowych o około 6%,
— sprzedaży gazu płynnego dla gospodarstw domowych o 38%,
— usług pralniczych dla ludności o około 18%, a w zakresie chemicznego czyszczenia garderoby o około 10%,
— stanu taboru komunikacji miejskiej o około 6%.

Przewiduje się, że w 1969 r. nakłady inwestycyjne w resorcie gospodarki komunalnej wyniosą około 4,2 mld zł, co stanowi wzrost o około 14% w porównaniu do poniesionych w 1968 r. W założeniach na 1970 r. przewiduje się, że nakłady te wyniosą około 4,8 mld zł, co stanowi dalszy wzrost o około 15%. Podstawową pozycję stanowią nakłady na budowę i rozbudowę urządzeń inżynieryjnych związanych głównie z uzbrojeniem terenów miejskich oraz komunikacji miejskiej. Nakłady na ten cel w planie na 1969 r. stanowią około 73% łącznych nakładów.

IX. Handel zagraniczny.

1. Wartość eksportu ogółem w 1969 r. powinna wynieść 11.973 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu do 1968 r. o 10,1%, w tym wartość eksportu maszyn, urządzeń i środków transportu — 4.805 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu do 1968 r. o 13,4%.

2. Wartość importu ogółem w 1969 r. powinna wynieść 12.446 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu do 1968 r. o 10,6%, w tym wartość importu maszyn, urządzeń i środków transportu — 4.795 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu do 1968 r. o 16,9%.

3. Struktura obrotów towarowych handlu zagranicznego w 1969 r. będzie się kształtować następująco (w %%):

Wyszczególnienie	1969
Eksport ogółem	100,0
w tym:	
maszyny, urządzenia i środki transportu	40,1
surowce, paliwa i materiały do produkcji	31,2
towary rolno-spożywcze	12,8
towary konsumpcyjne przemysłowe	15,9
Import ogółem	100,0
w tym:	
maszyny, urządzenia i środki transportu	38,5
surowce, paliwa i materiały do produkcji	46,2
towary rolno-spożywcze	10,3
towary konsumpcyjne przemysłowe	5,0

4. W 1970 r. wstępnie zakłada się:
— wartość eksportu ogółem w wysokości 12.655 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu do planu na 1969 r. o 5,7%, w tym wartość eksportu maszyn, urządzeń i środków transportu 5.250 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost o 9,3%,
— wzrost importu ogółem w porównaniu do planu na 1969 r. o 2,9%, w tym wartość importu maszyn, urządzeń i środków transportu w wysokości 4.610 mln zł dewizowych, co stanowi spadek w porównaniu z planem na 1969 r. o 3,9%.

5. Zakłada się, że w 1969 r. dodatnie saldo obrotów usługowych z zagranicą powinno wynieść 691 mln zł dewizowych. W 1970 r. wstępnie zakłada się dodatnie saldo obrotów usługowych z zagranicą w wysokości 725 mln zł dewizowych.

6. Zakłada się dalszą poprawę opłacalności dewizowej eksportu zarówno w obrotach z krajami socjalistycznymi, jak też kapitalistycznymi w drodze rozszerzenia oddziaływania systemu nagradzania za opłacalny eksport na szereg dalszych grup towarowych oraz w drodze wzmożenia wysiłków przez poszczególne resorty przemysłowe w kierunku szerszego zastępowania towarów nieopłacalnych opłacalnymi i eliminowania z eksportu towarów o niskich wskaźnikach opłacalności dewizowej.

7. Zadania handlu zagranicznego, zwłaszcza w dziedzinie eksportu maszyn i urządzeń oraz innych artykułów przemysłowych, wymagają wzmożonych wysiłków we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej, a w szczególności lepszej niż dotychczas współpracy handlu zagranicznego z przemysłem, zwiększonej odpowiedzialności kierownictwa zakładów pracy, zjednoczeń, central handlu zagranicznego i resortów za wysoki stopień nowoczesności, jakości i terminowości wykonywanej produkcji eksportowej w przemyśle oraz sprawnej realizacji zadań eksportowych przez handel zagraniczny.

X. Inwestycje, budownictwo i kapitalne remonty.

A. Inwestycje

1. Zakłada się, że globalne rozmiary nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej wyniosą w 1969 r. 193,8 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r. o 8,8%, oraz w 1970 r. — 210,3 mld zł, co oznacza wzrost o 8,5% w stosunku do planu na 1969 r.

W związku z tym przyjmuje się, że udział inwestycji netto w dochodzie narodowym do podziału wyniesie w 1969 r. 20,4% oraz w 1970 r. 20,7%, wobec 19,6% w przewidywanym wykonaniu 1968 r.

2. Zakłada się, że w ramach globalnych nakładów inwestycyjnych nakłady na roboty budowlano-montażowe w gospodarce narodowej wyniosą w 1969 r. 105,2 mld zł, tj. wzrosną w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r. o 5,7%, oraz w 1970 r. — 114,2 mld zł, co stanowi wzrost o 8,5% w stosunku do planu na 1969 r.

3. Globalne nakłady inwestycyjne w gospodarce uspołecznionej (bez inwestycji przedsiębiorstw, inwestycji szybko rentujących się, czynów społecznych i inwestycji drobnych) wyniosą w 1969 r. 153,5 mld zł, co stanowi wzrost o 11,4% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r., oraz w 1970 r. 169,0 mld zł, co oznacza wzrost o 10,1% w stosunku do planu na 1969 r.

Szacuje się, że w ramach nakładów na gospodarkę uspołecznioną przypada na (w mld zł):

Wyszczególnienie	1969 r.	1970 r.
Plan centralny	106,3	116,3
Plan terenowy	45,4	50,2
z tego: inwestycje rad narodowych	27,0	29,7
inwestycje spółdzielczości	18,4	20,5

4. Zakłada się uzyskanie, w wyniku oddawania inwestycji do użytku w 1969 r. następujących ważniejszych przyrostów zdolności produkcyjnych i usługowych:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Ilość
Moc zainstalowana zawodowych elektrowni cieplnych	MW	920
Węgiel kamienny	tys. ton/rok	6.474
Ruda miedzi	tys. ton/rok	960
Wyroby walcowane gotowe	tys. ton/rok	746
Ciągniki (łącznie z częściami zamiennymi)	szt./rok	9.000
Nawozy azotowe (w czystym składniku N_2)	tys. ton/rok	122
Nawozy fosforowe (w czystym składniku P_2O_5)	tys. ton/rok	259
Włókna syntetyczne:		
— stylon	ton/rok	2.000
— elana	ton/rok	2.000
— anilana	ton/rok	3.000
Obuwie (z wierzchem skórzanym, skóropodobnym i tekstylnym)	tys. par/rok	9.800
Wyroby dziewiarskie	ton/rok	4.500
Elewatory	pojemność tys. ton/rok	237
Melioracje gruntów ornych	tys. ha	179
Elektryfikacja kolei	km	212
Statki żeglugi morskiej (bez rybackich)	szt./tys. DWT	17/107
Szkoły podstawowe — łącznie z realizowanymi ze Społecznego Funduszu Budowy Szkół i Internatów	izby lekcyjne	3.100
w tym: realizowane w ramach czynów społecznych	izby lekcyjne	450
Szpitale ogólne i kliniczne	łóżka	1.460
Budownictwo mieszkaniowe rodzinne typu miejskiego	tys. m² powierzchni użytkowej	7.379

5. Szacuje się, że poza nakładami określonymi w ust. 3, inwestycje przedsiębiorstw, inwestycje szybko rentujące się, inwestycyjne czyny społeczne ludności i inwestycje drobne wyniosą w latach 1969 i 1970 po około 19,1 mld zł rocznie.

6. Ocenia się, że w zakresie gospodarki nie uspołecznionej ogólna kwota nakładów na inwestycje wyniesie w 1969 r. 21,2 mld zł, co oznacza wzrost o 5,5% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1968 r., a w 1970 r. 22,2 mld zł, co oznacza wzrost o 4,7% w stosunku do planu na 1969 r., w tym nakłady w indywidualnych gospodarstwach rolnych wyniosą w 1969 r. 15,6 mld zł, a w 1970 r. 16,2 mld zł, oraz na indywidualne budownictwo mieszkaniowe ludności w 1969 r. 5,2 mld zł, a w 1970 r. 5,6 mld zł.

B. Budownictwo

1. Przewiduje się, że ogólne rozmiary robót budowlano-montażowych w gospodarce narodowej, obejmujące zarówno roboty o charakterze inwestycyjnym, jak i roboty remontowe i inne, osiągną w 1969 r. 142,4 mld zł, tj. wzrosną o 6,0% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1968 r., a w 1970 r. — 152,8 mld zł, tj. wzrosną o 7,3% w porównaniu z planem na 1969 r.

2. Z globalnej kwoty robót budowlano-montażowych przedsiębiorstwa budowlano-montażowe powinny zrealizować zadania produkcyjne w 1969 r. w wysokości 102,4 mld zł, co oznacza wzrost o 7,2% w stosunku do przewidywanego wykonania planu na 1968 r., a w 1970 r. w wysokości 110,6 mld zł, co oznacza wzrost o 8,0% w porównaniu z planem na 1969 r.

Przewiduje się, że systemem gospodarczym wykonane zostaną roboty budowlano-montażowe w 1969 r. na kwotę 22,7 mld zł, a w 1970 r. — 24 mld zł.

Szacuje się, że ludność we własnym zakresie z pomocą rzemiosła zrealizuje roboty budowlano-montażowe o wartości w 1969 r. 17,3 mld zł, a w 1970 r. 18,2 mld zł.

3. Przewiduje się, że przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zrealizują za granicą roboty budowlano-montażowe w 1969 r. o wartości 2,0 mld zł, tj. o 40,9% powyżej przewidywanego wykonania planu na 1968 r., a w roku 1970 — 2,2 mld zł, tj. o około 10% ponad ustalenia planu na 1969 r.

4. W celu zwiększenia efektywności i dalszej poprawy wyników w budownictwie, między innymi w zakresie wydajności pracy, należy w latach 1969 i 1970 zwrócić szczególną uwagę na koncentrację wykonawstwa, poprawę organizacji i dyscypliny pracy, sprawniejszą aniżeli dotychczas organizację zaopatrzenia materiałowego, lepsze wykorzystanie sprzętu, zwłaszcza przez rozszerzenie dwuzmianowej pracy.

C. Kapitalne remonty

Przewiduje się, że globalne nakłady na kapitalne remonty środków trwałych w gospodarce uspołecznionej wyniosą w 1969 r. 39,9 mld zł, co oznacza wzrost o 8,2% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1968 r., a w 1970 r. 42,7 mld zł, co oznacza wzrost o 7% w stosunku do planu na 1969 r.

XI. Geologia.

1. Ustala się, że wartość planowanych prac geologiczno-poszukiwawczych w 1969 r. wyniesie około 3.040 mln zł, co oznacza nieznaczny spadek nakładów w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1968 r.

Dla realizacji badań podstawowych oraz bieżących potrzeb przemysłu przewiduje się wykonanie następujących robót:

wierceń mechanicznych w ilości	679 tys. mb.,
wierceń ręcznych w ilości	92 tys. mb.,
robót górniczych w ilości	19 tys. mb.,
prac geofizycznych na ogólną kwotę	617 mln zł.

2. Ustala się następujące ważniejsze zadania w planie na 1969 r. w zakresie prac geologiczno-poszukiwawczych:

— dalszy rozwój prac dotyczących problematyki złóż minerałów i związanych z tym prac geofizycznych, głównie sejsmicznych,
— poszukiwania złóż rud cynku i ołowiu, soli potasowych, siarki i węgla kamiennego,
— prace badawcze nad wyjaśnieniem węglonośności obszaru lubelskiego.

3. W 1970 r. należy wykonać około 810 tys. mb. wierceń i robót górniczych oraz prac geofizycznych ogólnej wartości około 3.240 mln zł.

XII. Gospodarka wodna i ochrona powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem.

A. Gospodarka wodna

1. Nakłady inwestycyjne na gospodarkę wodną wyniosą około 6,4 mld zł w 1969 r. i około 6,1 mld zł w 1970 r.

2. W latach 1969 i 1970 w zakresie gospodarki wodnej należy uzyskać następujące ważniejsze efekty:

— produkcja wody w zakładach przemysłowych i komunalnych powinna wzrastać po około 150 mln m³ rocznie,
— ilość ścieków oczyszczonych powinna się zwiększać po około 150 mln m³ rocznie,
— uregulowanych zostanie (łącznie z odbudową zniszczonych urządzeń) w 1969 r. około 1.950 km, a w 1970 r. około 2.200 km rzek i kanałów,
— wybuduje się i odbuduje wałów przeciwpowodziowych: w 1969 r. — około 140 km, a w 1970 r. — około 160 km.

W 1969 r. należy przekazać do eksploatacji stopień wodny we Włocławku na rzece Wiśle wraz z elektrownią wodną o łącznej mocy 162 MW oraz rozpocząć budowę zbiornika wodnego w Sulejowie na rzece Pilicy.

B. Ochrona powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem.

Szacuje się, że nakłady inwestycyjne na wykonanie zadań w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego przed nadmiernym zanieczyszczeniem wyniosą około 540 mln zł w 1969 r. i około 450 mln zł w 1970 r.

XIII. Rozwój nauki i techniki.

W latach 1969 i 1970 prace w dziedzinie rozwoju nauki i techniki, związane z przygotowaniem i wdrożeniem nowych opracowań technicznych, organizacyjnych i ekonomicznych, należy koncentrować na opracowaniach gwarantujących uzyskanie większego udziału w produkcji wyrobów nowoczesnych i wydatnego podwyższenia poziomu technicznego i jakości wyrobów, zwłaszcza wyrobów o dużym znaczeniu dla rozwoju gospodarki narodowej.

Postęp w tej dziedzinie należy uzyskać przez rozszerzenie kryteriów oceny nowoczesności wyrobów oraz wymagań odnośnie do ich trwałości, niezawodności i wysokich walorów estetycznych, szczególnie w tych grupach wyrobów, w których to jest ekonomicznie uzasadnione. W nowych konstrukcjach należy uwzględniać w szerokim zakresie elementy i zespoły stypizowane i zunifikowane oraz technologiczność rozwiązań konstrukcyjnych w zakresie wykonawstwa elementów i montażu podzespołów, zespołów i wyrobów finalnych.

Należy zapewnić warunki dalszego wydatnego unowocześnienia, usprawnienia i optymalizowania procesów technologicznych i produkcyjnych, zwłaszcza w produkcji prze-

mysłu elektromaszynowego, m. in. przez dalszy wydatny rozwój obróbki plastycznej i dokładne odlewanie elementów, a w przemyśle chemicznym m. in. przez intensyfikowanie procesów produkcyjnych, przechodzenie na procesy ciągłe oraz dalszą mechanizację i automatyzację procesów wytwórczych. Niezbędne jest dalsze doskonalenie organizacji produkcji i zarządzania, między innymi przez koncentrację i specjalizację, uwzględniającą ustalenia podjęte w ramach współpracy z zagranicą, oraz szersze stosowanie elektronicznej techniki obliczeniowej.

W latach 1969 i 1970 należy uzyskać efektywną poprawę jakości i poziomu technicznych prac badawczych, konstrukcyjnych i doświadczalnych przez dalszą koncentrację ich tematyki szczególnie w tych dziedzinach, w których uzyskano już istotne unowocześnienie produkowanych wyrobów i znaczne podniesienie ich poziomu technicznego.

Koncentracja ta powinna obejmować w szczególności dziedziny efektywne dla rozwoju gospodarki narodowej i dotyczyć:

— wybranych konstrukcji o wysokich parametrach techniczno-eksploatacyjnych oraz nowych postępowych technologii w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym;
— wybranych nowych wyrobów oraz asortymentów i technologii w hutnictwie i w przemysłach: ciężkim, elektromaszynowym, chemicznym, materiałów budowlanych i rolno-spożywczym;
— ekonomicznego wykorzystania materiałów, zwłaszcza w zakresie wyrobów hutnictwa żelaza, metali kolorowych, drewna i paliw oraz wyrobów chemicznych, jak również rozwijania nowych technologii otrzymywania materiałów z surowców krajowych;
— dalszego rozwoju mechanizacji, kompleksowej automatyzacji procesów technologicznych w przemyśle i rolnictwie, a także w usługach.

Powołanie i utworzenie sieci zakładów doświadczalnych powinno zapewnić ściślejsze powiązanie prac zaplecza naukowo-badawczego z przemysłem, a unowocześnienie aparatury naukowej powinno wyraźnie w latach 1969 i 1970 wpłynąć na skrócenie cykli prac związanych z przygotowaniem i wdrożeniem nowej techniki.

W przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym podstawowe zadania powinny koncentrować się w następujących wybranych branżach: obrabiarek i narzędzi, elektronicznej, maszyn i urządzeń elektrycznych, sprzętu motoryzacyjnego, silników spalinowych, taboru morskiego i kolejowego, urządzeń energetycznych i aparatury cukrowniczej, środków automatyzacji, urządzeń do produkcji płyt pilśniowych, silników okrętowych, maszyn papierniczych, aparatury chemicznej, maszyn hutniczych, budowlanych i drogowych oraz na dalszym zwiększeniu udziału nowoczesnych na światowym poziomie wyrobów. Przy przygotowaniu i wprowadzaniu do produkcji nowoczesnych wyrobów należy w większym stopniu wykorzystywać dokumentacje uzyskane z krajów Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, a także zakupione licencje.

Zadania te należy realizować przez:

— podnoszenie jakości produkowanych maszyn i urządzeń, osiąganie optymalnych parametrów techniczno-ekonomicznych, a także wyraźną poprawę ich trwałości i niezawodności eksploatacyjnej,
— rozwój produkcji zunifikowanych elementów i podzespołów oraz koncentrację i specjalizację ich produkcji w wyspecjalizowanych zakładach,
— podniesienie poziomu technologicznego produkcji oraz uzyskanie skrócenia cykli wprowadzania nowych oraz zmodernizowanych rozwiązań konstrukcyjnych.

Programy prac rozwojowych w przemyśle maszynowym powinny uwzględniać zmiany w strukturze produkcji, między innymi zastępowanie wyrobów materiałochłonnych wyrobami o mniejszym zużyciu materiałów.

W dziedzinie automatyki należy:

— prowadzić prace rozwojowe nad Krajowym Systemem Automatyki i Krajowym Systemem Pomiarów,
— opracować nowoczesne systemy automatycznej regulacji, oparte na zastosowaniu elektronicznych maszyn cyfrowych dla wybranych procesów w przemyśle chemicznym, hutniczym, energetyce i w przemyśle cementowym.

W dziedzinie elektroniki należy:

— prowadzić dalsze prace nad nowoczesną technologią półprzewodnikową w oparciu o prace własne i pomoc techniczną z zagranicy,
— prowadzić dalsze prace związane z udoskonaleniem konstrukcji i technologii elektronicznych podzespołów biernych, a w szczególności materiałów i podzespołów magnetycznych oraz dielektrycznych, jak również podzespołów stykowych,
— zakończyć prace nad technologią układów hybrydowych i uruchomić doświadczalną linię produkcyjną tych układów,
— rozwinąć prace nad układami scalonymi monolitycznymi w oparciu o pomoc techniczną z zagranicy.

W dziedzinie telekomunikacji należy:

— opracować do prototypu włącznie system 300 kanałów urządzeń teletransmisyjnych,
— prowadzić dalsze prace nad opracowaniem urządzeń telekomutacyjnych systemu krzyżowego (opracowanie następnych typów central miejscowych tego systemu),
— prowadzić prace nad przygotowaniem do produkcji i eksploatacji urządzeń radiokomunikacji ruchomej ultrakrótkofalowej.

W dziedzinie elektronicznej techniki obliczeniowej należy:

— skoncentrować się nad opracowaniem przy współpracy z ZSRR i innymi krajami socjalistycznymi maszyny matematycznej III generacji łącznie z jej oprogramowaniem zgodnie z ustaleniami wynikającymi z międzynarodowej specjalizacji oraz uruchomić produkcję urządzeń zewnętrznych dla potrzeb własnych i eksportu.

W dziedzinie przemysłu elektrotechnicznego należy:

— prowadzić dalsze badania umożliwiające zastosowanie nowych odmian materiałów elektroizolacyjnych czynnych i konstrukcyjnych dla uzyskania nowoczesnych maszyn, transformatorów i urządzeń elektrycznych.

W dziedzinie wykorzystania energii jądrowej należy:

— przystąpić do budowy II reaktora badawczego w Świerku i związanych z tym prac dokumentacyjnych i eksperymentalnych,
— prowadzić izotopowe badanie nad usprawnieniem procesów technologicznych, zwłaszcza w hutnictwie żelaza i przemyśle chemicznym,
— kontynuować prace nad rozwojem konstrukcji aparatury jądrowej.

W dziedzinie hutnictwa żelaza i stali należy:

— rozszerzyć asortyment stali jakościowych ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb przemysłu narzędziowego, energetycznego i chemicznego oraz doskonalić technologię wytopu i przerobu w celu poprawy jakości wyrobów ze stali jakościowych,
— doskonalić metody zwalczania zagrożeń pyłowych

i opracować metody zwalczania zagrożeń gazowych szczególnie w procesach przygotowania wsadu wielkopiecowego w aglomerowniach.

W dziedzinie hutnictwa metali nieżelaznych należy:
— doskonalić procesy wzbogacania rud i hutniczego przerobu koncentratów miedzi, z uwzględnieniem odzysku metali towarzyszących i utylizacji odpadów,
— opanować proces wytopu cynku i ołowiu w piecach szybowych.

W dziedzinie górnictwa należy:
— doskonalić technikę budowy kopalń w celu skrócenia cyklu i potanienia budowy nowych i rekonstrukcji czynnych kopalń,
— rozszerzyć mechanizację i automatyzację procesów eksploatacji oraz doskonalić organizację pracy i zarządzania dla uzyskania wzrostu wydajności i obniżenia kosztów wydobycia,
— doskonalić metody zwalczania zagrożeń gazowych, pyłowych i wodnych.

W dziedzinie przemysłu chemicznego należy:
— zintensyfikować prace badawcze i wdrożeniowe dla wydatnego zwiększenia udziału produkcji nowo uruchamianych wyrobów, wprowadzać nowoczesne technologie oraz dążyć do dalszego obniżenia kosztów wytwarzania,
— skoncentrować prace nad rozwojem biochemii, przerobem krajowych surowców glinonośnych na tlenek glinu, technologią otrzymywania ważnych dla gospodarki narodowej związków fosforu i nad doskonaleniem technologii wydobycia siarki metodą podziemnego wytapiania,
— w zakresie chemii i technologii polimerów opracować technologię tworzyw i żywic poliuretanowych wraz z półproduktami,
— w zakresie chemii i technologii produktów petro- i karbochemicznych prowadzić badania nad surowcami petrochemicznymi i rozpuszczalnikami, związkami olefinowymi i ich pochodnymi, wyższymi alkoholami i kwasami, bezwodnikami i aminami, środkami powierzchniowo czynnymi,
— w zakresie chemii i technologii związków naturalnych i syntetycznych o ważnym znaczeniu biologicznym prowadzić badania nad modyfikowanymi i półsyntetycznymi antybiotykami, lekami psychotropowymi, środkami do zwalczania szkodników.

W dziedzinie przemysłu materiałów budowlanych należy dążyć do dalszej intensyfikacji i unowocześnienia procesów produkcyjnych, podnoszenia jakości produkowanych wyrobów oraz wprowadzania nowych wyrobów o charakterze antyimportowym i eksportowym oraz nowych wyrobów masowego użytkowania, umożliwiających obniżenie kosztów budownictwa.

W dziedzinie rolnictwa należy wdrażać do praktyki wyniki badań dotyczące:
— zastosowania nowych intensywnych odmian pszenicy, żyta i jęczmienia odpornych na wyleganie, dostosowanych do wysokich dawek nawożenia, zimotrwałych i odpornych na choroby, oraz nowych odmian wysokoplennych roślin pastewnych i nowych odmian ziemniaków,
— zwiększenia dawek nawozów mineralnych w uprawach polowych i użytków zielonych, w tym nawozów pod zboża, oraz zastosowania nowych technologii nawożenia,
— stosowania metod kompleksowej walki z chorobami i szkodnikami roślin oraz chwastami,
— rozpoczęcia wdrażania przemysłowych metod produkcji zwierzęcej,
— zwiększenia stopnia kompleksowej mechanizacji prac w rolnictwie.

XIV. Rozwój gospodarczy województw.

W latach 1969 i 1970, stanowiących końcowy etap planu 5-letniego na lata 1966—1970, realizowana będzie w dalszym ciągu zasada prawidłowego rozmieszczenia sił wytwórczych w celu wyrównania istniejących dysproporcji tempa rozwoju gospodarczego poszczególnych województw. W związku z tym zakłada się w dalszym ciągu szybsze tempo uprzemysłowienia województw słabo rozwiniętych, a więc białostockiego, lubelskiego, rzeszowskiego, kieleckiego, olsztyńskiego, koszalińskiego. Temu samemu celowi powinna służyć akcja deglomeracji czynnej i biernej, prowadzona w ośrodkach o nadmiernej aglomeracji przemysłu, a zwłaszcza w miastach stanowiących województwa.

Zakłada się wzrost dostaw środków produkcji dla rolnictwa, a w szczególności zwiększenie dostaw nasion kwalifikowanych, nawozów mineralnych, pasz przemysłowych, ciągników i maszyn rolniczych, materiałów budowlanych, dalszy rozwój usług produkcyjnych oraz wzmocnienie kadr i polepszenie pracy służb rolniczych dla zapewnienia realizacji zadań rad narodowych w dziedzinie intensyfikacji i wzrostu produkcji rolnej.

W ramach rozwoju działalności usługowej dla ludności największy wysiłek położony będzie na wzrost tempa usług budowlanych, rolniczych, ochrony zdrowia i opieki społecznej.

Zakłada się, że wartość produkcji globalnej przemysłu uspołecznionego ogółem (liczona dla Centralnego Związku Spółdzielni Mleczarskich metodą zakładową) osiągnie w 1969 r. w poszczególnych województwach następujący poziom (w mld zł):

Lp.	Województwo	1969 r.	% 1969 r. / 1968 r.
	POLSKA — ogółem	1.008,5	108,3
1	m.st. Warszawa	67,0	111,5
2	m. Kraków	39,3	103,4
3	m. Łódź	48,0	107,2
4	m. Poznań	25,6	107,7
5	m. Wrocław	30,0	107,5
6	woj. białostockie	14,8	104,2
7	„ bydgoskie	58,1	109,0
8	„ gdańskie	47,0	109,0
9	„ katowickie	191,1	105,1
10	„ kieleckie	40,9	109,2
11	„ koszalińskie	10,7	107,3
12	„ krakowskie	56,0	108,6
13	„ lubelskie	34,6	111,1
14	„ łódzkie	35,0	107,0
15	„ olsztyńskie	14,4	110,5
16	„ opolskie	40,8	108,1
17	„ poznańskie	46,6	108,8
18	„ rzeszowskie	45,6	112,6
19	„ szczecińskie	22,2	107,9
20	„ warszawskie	46,5	112,0
21	„ wrocławskie	68,0	108,9
22	„ zielonogórskie	25,5	108,2

Zakłada się osiągnięcie w 1969 roku w poszczególnych województwach następującego poziomu zatrudnienia (bez uczniów) w gospodarce uspołecznionej poza rolnictwem (w tys. osób):

Lp.	Wyszczególnienie	Stan na 31.XII.1969 r.		%% 1969 r. / 1968 r.	
		ogółem	w tym przemysł	ogółem	w tym przemysł
	POLSKA — ogółem	9.205,0	4.098,5	102,7	103,2
1	m.st. Warszawa	706,0	236,0	101,1	102,2
2	m. Kraków	307,0	113,0	102,3	101,8
3	m. Łódź	400,0	225,0	101,8	101,4
4	m. Poznań	236,5	94,5	102,3	101,6
5	m. Wrocław	245,0	97,5	103,4	103,7
6	woj. białostockie	215,0	68,0	103,4	104,6
7	„ bydgoskie	478,0	209,0	102,8	103,0
8	„ gdańskie	454,5	174,0	103,1	103,6
9	„ katowickie	1.498,0	855,0	102,3	102,4
10	„ kieleckie	420,0	194,5	103,7	104,0
11	„ koszalińskie	185,5	56,0	103,1	105,7
12	„ krakowskie	467,0	229,5	102,4	102,9
13	„ lubelskie	351,0	118,0	102,9	103,5
14	„ łódzkie	348,0	181,0	103,0	103,4
15	„ olsztyńskie	203,5	59,0	103,3	105,4
16	„ opolskie	311,5	149,0	102,5	102,1
17	„ poznańskie	432,5	189,5	102,7	103,6
18	„ rzeszowskie	393,0	172,0	104,8	106,8
19	„ szczecińskie	270,0	90,0	103,8	104,7
20	„ warszawskie	418,0	160,0	103,2	104,6
21	„ wrocławskie	609,5	324,0	103,3	103,8
22	„ zielonogórskie	255,5	104,0	103,9	104,0

XV. Postanowienia końcowe.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podejmując niniejszą uchwałę upoważnia Radę Ministrów do:

1) ustalania na podstawie niniejszej uchwały szczegółowych zadań planowych dla poszczególnych ministerstw, prezydiów wojewódzkich rad narodowych i innych dziedzin gospodarki narodowej,
2) dokonywania w ciągu roku, w razie istotnych i uzasadnionych ekonomicznie konieczności i potrzeb, zmian w planach szczegółowych w stosunku do postanowień niniejszej uchwały, mając na uwadze zachowanie proporcji planu.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

389

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1968 r.

w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz w związku z § 1 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprzedaż krajowcom dewizowym (w celu wywiezienia lub przekazania za granicę) zagranicznych środków płatniczych na pokrycie kosztów związanych z prywatnym pobytem za granicą uzależnia się od uiszczenia:

1) 50% równowartości zakupowanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach;
2) 100% równowartości zakupowanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w rublach, jeżeli równowartość ta nie przekracza kwoty zł 120, i 125% — jeżeli przekracza tę kwotę.

§ 2. Kwoty, o których mowa w § 1, pobiera Narodowy Bank Polski lub instytucja uprawniona do sprzedaży zagranicznych środków płatniczych (biuro podróży).

§ 3. W razie zwrotu zakupionych zagranicznych środków płatniczych pobrane kwoty podlegają zwrotowi w całości lub w części odpowiednio do wysokości zwróconych środków. Zwrotu kwot dokonuje jednostka, która je pobrała.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 1967 r. w sprawie opłaty na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku przy wyjazdach prywatnych za granicę (Monitor Polski Nr 18, poz. 91).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: *St. Majewski*

390

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ ROLNICTWA

z dnia 5 grudnia 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat uiszczanych przez dzierżawców za pozyskaną zwierzynę na terenach wydzierżawionych obwodów łowieckich oraz odstępowania ubitej zwierzyny osobom wykonującym polowanie w tych obwodach.

Na podstawie art. 16 ust. 1 i 3 oraz art. 28 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Rolnictwa z dnia 19 lipca 1967 r. w sprawie opłat uiszczanych przez dzierżawców za pozyskaną zwierzynę na terenach wydzierżawionych obwodów łowieckich oraz odstępowania ubitej zwierzyny osobom wykonującym polowanie w tych obwodach (Monitor Polski Nr 43, poz. 208) dotychczasową treść § 7 oznacza się jako ust. 1, po którym dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dzierżawca obwodu łowieckiego, który zawrze umowę z przedsiębiorstwem podległym Zjednoczeniu Produkcji Leśnej „Las" lub ze Spółdzielnią „Jedność Łowiecka" na dostarczenie w ciągu roku gospodarczego na eksport co najmniej trzydziestu trzech kompletów eksportowych zający żywych i ilość taką dostarczy w określonym czasie, jest zwolniony w danym roku gospodarczym od dostarczenia ubitych zający do punktu skupu. Zające dostarczone w mniejszej ilości kompletów zalicza się jako zające ubite dostarczone do punktów skupu w trybie ust. 1".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*
Minister Rolnictwa: w z. *J. Okuniewski*

391

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 listopada 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu obniżania lub cofania dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego lekarzom i lekarzom dentystom za pracę w lecznictwie otwartym, w stacjach sanitarno-epidemiologicznych i w stacjach krwiodawstwa.

Na podstawie § 10 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122 i z 1968 r. Nr 43, poz. 315), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1967 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu obniżania lub cofania dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego lekarzom i lekarzom dentystom za pracę w lecznictwie otwartym, w stacjach sanitarno-epidemiologicznych i w stacjach krwiodawstwa (Monitor Polski Nr 51, poz. 258) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w lecznictwie otwartym bądź w stacjach sanitarno-epidemiologicznych i w stacjach krwiodawstwa, którym przyznane zostało dodatkowe wynagrodzenie na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122 i z 1968 r. Nr 43, poz. 315)."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1968 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

DO ABONENTÓW
o zmianie warunków prenumeraty.

Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów zawiadamia, że od dnia 1 stycznia 1969 r. opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego wynosi za:

Dziennik Ustaw		
rocznie	zł	100,—
półrocznie	zł	60,—
Monitor Polski		
rocznie	zł	100,—
półrocznie	zł	60,—

Abonenci, którzy uiszczą należność za prenumeratę na rok 1969 do dnia 31 grudnia 1968 r. w dotychczasowej wysokości, nie ponoszą dopłat.

Prenumerata Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego płatna jest z góry i wysyłka tych wydawnictw będzie dokonywana wyłącznie po uiszczeniu należności na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów — N. B. P. Oddział IV Miejski nr 1551-01-11746 przelewem bankowym lub przekazem pocztowym. Dokonanie wpłaty stanowi zamówienie prenumeraty, wobec czego osobnych zamówień nie należy zgłaszać.

Przedpłaty za prenumeratę (roczną lub półroczną) Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego na rok następny należy dokonać do 30 listopada. Wpłaty po tym terminie spowodują późniejsze dostarczenie początkowych numerów wydawnictw i zwrot kosztów przesyłki przez abonenta.

Jednocześnie Administracja Wydawnictw U. R. M. informuje, że ostateczne terminy opłat za bieżącą prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego upływają za I półrocze 31 marca, za II półrocze lub cały rok — 30 września.

Załącznik do Dziennika Ustaw, zawierający jedynie obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych, wysyłany będzie na dotychczasowych warunkach wyłącznie tym jednostkom organizacyjnym, którym jest niezbędny do wykonywania ich zadań.

Na odcinku wpłaty należy podać wyraźnie nazwę instytucji (imię i nazwisko prenumeratora) oraz dokładny adres wysyłkowy (nazwa i numer doręczającego urzędu pocztowego, powiat, ulica i nr domu bądź skrytki lub przegródki pocztowej), liczbę egzemplarzy i okres prenumeraty. Zapewni to sprawne i właściwe doręczenie prenumeratorom Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego. Wszelkie zmiany brzmienia nazwy prenumeratora lub zmiany adresów w okresie prenumeraty powinny być niezwłocznie komunikowane Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Administracja Wydawnictw URM nie przyjmuje wpłat na inne wydawnictwa niż Dziennik Ustaw i Monitor Polski.

Administracja Wydawnictw
Urzędu Rady Ministrów

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powiślańska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka" Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1968. **Cena 4,80 zł**